

KÈN TRỎI TIẾNG KHÔNG RÕ RÀNG

❖ Cảm ơn anh rất nhiều, Anh Demos. Thật là một đặc ân tuyệt vời được có mặt ở đây trong hội đồng Cơ-đốc này tối nay, ở dưới đây trong vùng đất băng giá này. Và tôi đã gọi điện về nhà, cách đây một lát, và trời ấm hơn khoảng hai mươi độ, trên đó ở phía ở phía Bắc, so với phía dưới đây. Tôi chắc phải đã mang theo điều đó với tôi. Tôi sẽ vội ra ngoài và quay lại lần nữa, thật nhanh. Tất cả cây cối đang đóng băng. Anh nghĩ gì về điều đó, Creechy? Nó là một...[Người anh em nói, “Trời lạnh.”—Bt.] Chắc chắn là vậy.

2 Và thật vui sướng khi được gặp vị mục sư tốt quý này, tối nay, và gặp lại anh chị em. Tôi vừa mới đến, một lát. Tôi đến từ Tucson, nơi tôi đã phải đi hôm nay. Lái xuống đêm qua, và khoảng hai giờ rưỡi sáng nay, xuống Tucson. Và sau đó là cả ngày, ở dưới đó. Và rời đi chỉ một lúc...Ồ, tôi đã tới nơi, chỉ trong khoảng một tiếng rưỡi, tôi đoán vậy, gần như thế, ở trên đây. Và vì vậy tôi đã không được ngủ quá nhiều. Nhưng tôi sẽ cố gắng không ngủ ở đây. Nhưng chúng ta—chúng ta sung sướng được có mặt ở đây.

3 Cậu bé này, đang nghịch những chiếc micro này ở đây. Tôi ngồi phía sau đó, trên...một trong những chỗ ngồi của trẻ em. Cậu bé đến, nhìn tôi thật lạ. Tôi nói, “Tất cả trẻ em chúng ta đều có thể ngồi với nhau, phải không?” Nay, tôi chắc chắn yêu chúng những đứa trẻ, mặc dù vậy.

4 Và thật là, ồ, thật tuyệt được ở đây tối nay, và có những khán giả tuyệt vời gồm những người này đứng xung quanh. Và bây giờ tôi tin rằng Anh Williams đã nói với các bạn tất cả về, và Anh Rose ở đây, về hội đồng sắp diễn ra. Tôi đoán các bạn đã quen với nó. Để có mặt tại Ramada, ngay lập tức, tại hội đồng của Các Doanh Nhân. Và chúng ta đang trông đợi một thời gian tuyệt vời ở đó. Anh Velmer Gardner, một diễn giả tuyệt vời, mạnh mẽ; và các mục sư truyền đạo khác, Oral Roberts và nhiều người, sẽ ở đó. Và chúng ta đang mong đợi một thời gian tuyệt vời trong Chúa.

⁵ Tôi hy vọng, vài lần trong những lần này, chúng ta hãy có một buổi nhóm chữa lành trong nơi đó. Ừ-m. Tôi muốn có được Anh Oral, và chúng ta đến với nhau. Vâng, thưa quý vị. Điều đó sẽ không thật tốt sao? Đó sẽ là một—một bước đột phá thực sự cho nó, phải không? Một buổi nhóm chữa lành, ở dưới Ramada, điều đó sẽ tốt thôi. Chúng ta... Vì vậy chúng ta có thể làm điều đó, anh em biết đấy. Chúa có thể sắp sẵn điều đó cho chúng ta, có một buổi nhóm chữa lành. Vì vậy chúng ta sẽ... Đi khắp nơi bây giờ, từ nhà thờ này sang nhà thờ khác, để cố gắng truyền bá tin lành, và đồng thời liên kết với nhau, và có sự thông công trong tất cả các giáo hội khác nhau. Đó là điều chúng ta tin tưởng, rằng chúng ta là một, trong Đấng Christ.

⁶ Hôm nọ tôi đã nói chuyện với một bác sĩ. Tôi đang chuẩn bị đi nước ngoài, và phải được khám sức khỏe. Vì vậy tôi đã đến để kiểm tra. Và ông ấy đã đưa tôi vào một trong những sự kiểm tra đó...Tôi...Đừng hỏi tôi đó là gì. Và ông ấy đã tìm thấy một điều gì đó kỳ lạ. Và ông quay lại và không thể hiểu được, và ông đưa đến một hội đồng bác sĩ, và ông không thể hiểu được điều đó. Ông nói, “Tôi chưa bao giờ thấy điều đó trước đây.” Và vì vậy ông đã cho tôi xem bức hình về nó, cách mà nơi mà thông thường ý thức, và tiềm thức, và chúng cách xa nhau. Nhưng ông ấy nhận thấy ở tôi rằng cả hai đều ở cùng nhau. Nói, “Anh là một người kỳ quặc thực sự.”

Tôi nói, “Tôi luôn biết điều đó. Mọi người đều biết.”

⁷ Nói, “Chúng tôi chưa bao giờ thấy điều đó trước đây.” Vì vậy ông ấy phải nói với tôi về điều đó.

⁸ Tôi nói, “À,” tôi nói, “ông biết đấy, tôi chắc rằng Chúa nhân lành, khi Ngài làm nên chúng ta, Ngài chỉ làm cho chúng ta khác biệt một chút. Chúng ta không giống nhau, và vì vậy đôi khi chúng ta thậm chí không hành động giống nhau. Nhưng—nhưng Ngài làm nó cho Ngài...Cách Riêng của Ngài để tạo ra nó. Chúng ta chỉ đi vào cỗ máy nhào nặn lớn, và chúng ta sẽ chỉ ngồi yên, Ngài sẽ nhào nặn chúng ta theo cách mà Ngài muốn chúng ta trở thành.”

⁹ Và tôi—tôi biết không ai muốn trở thành bất cứ thứ gì ngoài những gì bạn là. Điều duy nhất mà tất cả chúng ta có thể ao ước...

Sau khi chúng ta đã được cứu và trở thành con cái của Đức Chúa Trời, điều duy nhất chúng ta muốn là chỉ bước đi gần gũi hơn một chút mỗi ngày. Đó là những gì chúng ta mong mỏi, cho sự thông công tuyệt vời đó. Thật tuyệt vời làm sao! Bạn có bao giờ dừng lại để nghĩ xem chúng ta sẽ làm gì nếu chúng ta không có điều đó không? Cái gì—cái gì...Nếu niềm hy vọng lớn lao đó không còn trong chúng ta, chúng ta sẽ làm gì?

¹⁰ Tôi đã nói, tại một trong các nhà thờ, có thể tôi...Đầu tiên, ở một nơi, sau đó đến nơi khác, và trên khắp đất nước đôi khi tôi đưa ra nhận xét, nghĩ rằng tôi có thể lặp lại điều đó trong cùng nhà thờ. Nhưng tôi sẽ đi ra khỏi tòa nhà mà tôi đã cảm thấy khá nặng nề, về những người này hôm nay đang thực hiện điệu nhảy mới này họ có ở đây, họ gọi là điệu nhảy tuyết, hay gì đó. Và tôi nói, “Tôi thật sự không biết, thế giới này, người ta muốn gây chân và—và hành động như vậy để làm gì.”

¹¹ Vì vậy, có một anh chàng, khoảng hai mươi sáu, hai bảy tuổi, gặp tôi ở phía sau, nói, “Chờ một chút, Ông Branham.”

Tôi nói, “Vâng, gì vậy?”

Anh ấy nói, “Ông biết đấy, ông chỉ không hiểu.”

Tôi nói, “Tôi hy vọng tôi không bao như vậy.”

¹² Vì vậy anh ta nói, “Ông thấy đấy,” anh nói, “tôi có thể thấy quan điểm của ông.” Nói, “Ông là một người năm mươi tuổi. Nhưng nếu ông ở độ tuổi của tôi, nó sẽ khác hẳn.”

¹³ Tôi nói, “Chờ một chút.” Tôi nói, “Tôi đã rao giảng Phúc Âm khi tôi nhỏ hơn bạn mười tuổi. Tôi vẫn tin Phúc Âm giống như vậy. Tôi đã tìm thấy điều gì đó xảy ra, và niềm vui trong sự hầu việc Chúa hơn tất cả những thứ mà ma quỷ có thể chế tạo ở bất cứ đâu.” Đó là một...Nó mang lại một sự thỏa lòng.

¹⁴ Anh em biết, có lần, Đa-vít đã nói, “Như con hươu được thêm khát khe nước, linh hồn tôi khát khao Chúa, Đức Chúa Trời Ôi.”

¹⁵ Và nếu bạn từng nhìn thấy một trong những sinh vật nhỏ bé đó, khi nó—nó đã bị thương; có thể những con chó đã vồ lấy nó, và giật một miếng lớn ra khỏi hông nó, hoặc điều gì đó. Nó đang chảy máu. Và, nó, con chó có thể lần theo vết nó. Nó không giống một người. Và nó có thể săn con nai đó cho dù nó đang chảy máu

hay không. Và vì vậy cách duy nhất...Nếu con nai đó bị chảy máu, cách duy nhất nó có thể sống là đến nơi có nước. Và nếu nó có thể đến được nơi có nước, nó sẽ uống nước đó. Nó sẽ cầm máu, và—và nó có thể chạy trốn sau đó. Nó khá thông minh.

¹⁶ Nhưng bây giờ bạn có thể tưởng tượng, nhìn thấy một trong những tạo vật nhỏ bé bị thương và chảy máu, và cái đầu nhỏ bé của nó ngẩng lên thế nào, và tất cả cảm giác mà nó có để phát hiện nước ở đâu, bằng mũi của nó. Chỉ là, nó phải tìm thấy nước, hoặc là chết. Và bây giờ đối với nó, chỉ là sự sống và cái chết. Nó, chỉ mỗi—mỗi—mỗi chút mùi hương mà nó có được, nó đang cố gắng, khao khát. Nó phải tìm thấy nước.

¹⁷ Vậy thì, đó là cách chúng ta phải khao khát Đức Chúa Trời. Hiểu không? “Như con hươu đực thèm khát khe nước, linh hồn tôi khao khát Chúa, Đức Chúa Trời Ôi.” Được trốn đi nơi nào đó với Ngài, là ước muốn của lòng tôi. Và tôi tin rằng đó là mong muốn của tất cả những người có mặt ở đây tối nay.

¹⁸ Và bây giờ, đêm này qua đêm khác, và tôi thích nhìn thấy điều này. Những khuôn mặt bạn nhìn thấy ở một nơi, bạn lại nhìn thấy chúng ở nơi khác. Tôi—tôi thích điều đó. Bạn thể hiện tình thông công của mình, và thể hiện chúng ta ở đây để làm gì.

¹⁹ Và, ồ, tôi chắc chắn rất thích nhìn thấy buổi nhóm phục hưng điển hình thuở xưa ở Phoenix. Ồ, chào ôi! Từ ngữ *Phoenix* đó đã làm tôi xúc động kể từ lần đầu tiên tôi đọc nó, về nó: Phoenix, Arizona. Chào ôi, cậu bé, tôi nghĩ, “Ước gì mình có thể đến được nơi đó! Ước gì mình có thể đến được đó, đến Phoenix!” Và bây giờ đang thấy nó, và khi chúng ta ở đây chúng ta thấy nó chìm trong hố sâu của tội lỗi, giống như tất cả những nơi còn lại, khách du lịch cũng vào đó; và uống rượu, say sưa, vô đạo đức, tất cả mọi thứ trong đó.

²⁰ Tuy nhiên, dầu vậy, ở giữa tất cả những điều đó, bạn tìm thấy một số viên ngọc đích thật mà Đức Chúa Trời đã lấy ra từ sa mạc này ở đây, những viên ngọc sáng chói trên vương miện của dân sự vinh hiển Đức Chúa Trời. Và vì đó là những gì tôi ở đây, đêm nay, để hòa mình cùng với các anh em và các chị em, để cố gắng chiếu ra Ánh sáng của Chúa Jêsus cho những người khác, hầu cho họ cũng có thể được tìm thấy, trong sự hỗn loạn lớn này. Và

nhiều người trong số họ vẫn còn ở ngoài đó. Tôi thỏa lòng về điều đó. Vẫn còn nhiều người nữa phải đến, và chúng ta phải làm mọi thứ chúng ta có thể để đưa họ đến đó, và sống một cuộc sống sẽ phản ánh Đấng Christ.

²¹ Bây giờ, ngay trước khi chúng ta đọc một đoạn Kinh Thánh nhỏ...Tôi đến muộn nên viết vội một vài ghi chú, trong khoảng thời gian năm phút. Và thuế thu nhập liên bang vừa gửi cho tôi một số tờ khai, tôi phải làm thủ tục ngay lập tức, và nó phải được đóng dấu bưu điện, tôi nghĩ, có lẽ là hôm nay, cho đến lúc này. Và vì vậy tôi phải đến bưu điện. Và khi tôi bước vào, Billy nói, “Tốt hơn là bố nên nhanh lên.” Và vì vậy ở đây...

²² Tôi chỉ cứ đi xung quanh, và xung quanh, xung quanh, với những người đó. Chao ôi, ồ, chao ôi! Họ nói về công lý trên cửa tòa án. Tôi tự hỏi nó ở đâu. Vâng. Tôi chưa bao giờ thấy như vậy. Và họ muốn tôi trả thuế thu nhập trên mỗi tấm séc đã được đưa cho tôi trong năm mươi năm qua, để thanh toán các khoản nợ của chiến dịch, với khoản nợ quá hạn về điều đó, đấy, ba trăm năm mươi lăm nghìn đô la.

²³ Tôi nói, “Cứ bắt tôi.” Làm thế nào tôi có thể làm điều đó? Tôi nói, “Tôi hầu như không kiếm được quá năm mươi lăm xu.” Tôi nói, “Làm sao tôi có thể làm được điều đó?” Và họ đã theo dõi tôi trong năm năm.

²⁴ Vì vậy, mọi người thực hiện đóng góp. Giống như, chúng ta đang có một chiến dịch, và—và dân sự, họ chỉ biết tên tôi là William Branham, họ chỉ cần kiểm tra các khoản chi phí. Các mục sư truyền đạo lo việc đó. Tôi chưa bao giờ nhận một khoản tiền dâng nào trong đời. Và vì vậy họ nhận được...Tôi nhận được một—một khoản lương từ nhà thờ của tôi, một trăm đô-la một tuần.

²⁵ Và tiền dâng này...Nhưng mỗi người, hãy xem, mà họ đã đưa vào đó...Và sáng hôm sau, người—người—người—người đứng đầu ủy ban tài chính, người đó sẽ đến và nói, “Anh Branham, anh phải ký vào những tờ séc này.” Và, ồ, tôi chỉ ký chúng. Anh ấy đã đưa chúng vào. Và sau đó họ kiểm tra tất cả những điều đó, và không một xu nào được chi tiêu cho bản thân tôi. Nhưng

khi tôi ký vào tấm séc đó, họ nói rằng nó là của tôi. Dân sự giao cho tôi, rồi tôi giao cho hội thánh. Ồ, chao ơi!

26 Tôi cảm thấy thật tệ, lúc đầu, sau đó tôi phát hiện ra rằng mọi người trong Kinh Thánh, tôi tin rằng, từng giữ chức vụ thuộc linh cho Đức Chúa Trời, đều có liên hệ với chính phủ liên bang. Hãy kiểm tra lại và tìm thấy điều đó. Đúng thế. Môi-se, Đa-ni-ên, Giảng Báp-tít. Chúa Jêsus Christ đã chết bởi bàn tay của chính phủ liên bang, dưới hình phạt tử hình. Phi-e-rơ, Gia-cơ, Giảng, Giảng người mặc khải, tất cả, mọi... Tất cả đều bị bắt bớ.

27 Tại sao? Đó là ngôi của Sa-tan. Anh chị em có biết điều đó không? Anh chị em có biết, Sa-tan đã đưa Chúa Jêsus lên và chỉ cho Ngài tất cả các vương quốc, thế gian, trong một khoảnh khắc không? Và hắn nói, “Chúng là của ta. Ta làm với chúng bất cứ điều gì ta muốn. Hiểu không? Và ta sẽ trao chúng cho Người nếu Người sắp mình xuống và tôn thờ ta.” Vì vậy anh chị em thấy họ thuộc về ai không? Chúng ta ghét nghĩ về điều đó của riêng mình, nhưng đúng là như vậy.

28 Vì vậy Ngài phán, Chúa Jêsus phán, “Hỡi Sa-tan, hãy lui ra.” Ngài biết rằng Ngài sẽ trở thành người thừa kế chúng, trong Thiên hi niên. Ngài biết rằng chúng sẽ là của Ngài khi... Khi mà, nếu các quốc gia này được cai trị bởi Đức Chúa Trời, thì Thiên hi niên sẽ bắt đầu. Nhưng sẽ có một lúc.

29 Họ có Liên Hiệp quốc và Hội Quốc Liên, và mọi thứ, để cố gắng mang lại hòa bình. Nhưng chừng nào Sa-tan còn đứng đầu nó, và chính trị, thì điều gì sẽ xảy ra? Họ sẽ chắc chắn chiến đấu như thế giới.

30 Nhưng sẽ có lúc tất cả các vũ trang sẽ được cất đi. Và những tiếng kèn báo hiệu sẽ vang lên, và buổi sáng lộ ra cõi Đời đời, rực rỡ và trong sáng. Vua của chúng ta sẽ lên ngôi của Ngài. Ồ! Sẽ có tiếng hát; sẽ có tiếng la hét. Và sẽ có một lá cờ, một dân tộc, một nước, nói một ngôn ngữ, Thiên đàng. A-men. Tôi mong mỗi thời gian đó. Và tôi đang bước tới dấu ấn đó, tin cậy vào Chúa, ngày nào đó khi nó kết thúc, tôi có thể nói... Tôi có thể nghe Ngài nói với tôi, “Hãy lên cao hơn.”

³¹ Tôi ở đây tại Phoenix đêm nay trong Danh Chúa. Tôi sẽ—sẽ không cố gắng giải thích điều gì đã xảy ra. Nhiều người mua băng ghi âm, chắc chắn sẽ mua cuốn đó, *Mấy Giờ Rồi, Thưa Ngài?* Đó là ngay trước khi tôi rời nhà. Một khả tượng đã sai tôi đến đây; là, tôi không biết điều gì...Tôi không...Tôi không phải là một nhân viên bán băng ghi âm, và tôi không nhấn mạnh những điều đó. Chúng tôi có được chúng, và chúng tôi có việc kinh doanh băng trên khắp thế giới. Đi sâu vào rừng rậm và khắp mọi nơi, họ đặt một cái gì đó nhỏ vào tai, họ có, và có thể ghi thành băng ghi âm, và đứng đó và dịch ngay điều đó sang ngôn ngữ. Và nó đi khắp thế giới.

³² Và, nhưng một bài tôi đã giảng, đó là *Mấy Giờ Rồi, Thưa Ngài?* Hay là, *Có Phải Là Lúc Bây Không, Thưa Ngài?* Một số...tôi...tối thứ Bảy, ba tuần trước, tại nhà thờ. Sau tất cả cuộc đời của tôi để nhìn thấy những khả tượng, tôi chưa bao giờ có bất cứ điều gì như thế này trước đây, trong cuộc đời của tôi. Và tôi không biết nó là gì. Tôi vừa ở đây, nhưng Ngài đã sai tôi đến đây. Tôi không biết nó có nghĩa là gì. Tôi chỉ...Tôi chỉ ở đây.

³³ Và tôi phải trung thực và chân thành, và đó là cách duy nhất chúng ta sẽ đến được bất cứ nơi nào với Chúa, đó là chân thành. Bởi vì, nhiều người sẽ biết. Đức Chúa Trời biết, ngay từ đầu, bạn không phải như vậy, cho dù bạn có hay không. Và nhiều người sẽ biết. Bởi vì, một lần nọ, có một người đàn ông cố gắng nói tiên tri. Và Đức Chúa Trời đã nói với...Hoặc, nhà tiên tri thật đã nói với người đó, rằng, “Chúng ta hãy nhớ. Đã có những nhà tiên tri trước chúng ta. Nhà tiên tri chỉ được biết đến khi lời tiên tri của người được ứng nghiệm.” Vì vậy tốt hơn là chúng ta nên tin chắc rằng chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời đã phán vậy, trước khi chúng ta nói bất cứ điều gì về điều đó. Hãy trung thực và chân thành.

³⁴ Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu cầu nguyện trong giây lát. Bây giờ chúng ta hãy tạm gác mọi công việc quan tâm sang một bên, trong vài phút tới. Tôi tự hỏi...Trong nhóm người nhỏ bé đáng yêu này ở đây đêm nay, tôi biết rằng có những viên ngọc quý đang ngồi ở đây mà Chúa Jêsus sẽ đến lấy vào một ngày nào đó, sẽ thức dậy từ cát bụi.

35 Và có thể có một số người ở đây không quá tin chắc liệu họ có ở đó, hay không. Bạn có thể cần những thứ khác. Nếu có một nhu cầu trong cuộc sống của bạn tối nay, hãy để Chúa biết điều đó, khi bạn vừa nhắc tay lên, chỉ nói, “Lạy Chúa, Chúa biết con muốn điều gì bây giờ. Và ban phước cho con. Con—con bị đau. Con cần sự chữa lành. Con—con là người ương ngạnh. Con cần trở lại mối thông công. Con—con muốn quay lại. Con đã—con đã sai. Con đang quay lại. Con muốn Ngài giúp con, tối nay, để trở lại.” Xin Chúa ban phước bạn.

36 Lạy Cha Thiên Thượng, bây giờ khi chúng con đang đến gần ngai của Cha, bằng con đường Huyết. Vì...Và A-rôn đã đi vào trước ngai—ngai thi ân, trước tiên, ông lấy, máu trên tay mình, và ông đi về phía trước. Và chúng con, bởi đức tin tối nay, nhận lấy Huyết của Chúa Jêsus, và bước tới ngai của Đức Chúa Trời, cách dạn dĩ, biết rằng chúng con có quyền đến, không phải trong sự công bình của chính chúng con, nhưng trong sự công bình của Ngài. Huyết tượng trưng cho sự thanh tẩy của chúng con. Và con cầu xin Cha Thiên Thượng, rằng Ngài sẽ nhậm lời thỉnh cầu của chúng con.

37 Trước tiên, chúng con xin Ngài thương xót chúng con, tha thứ cho chúng con về tất cả những vi phạm của chúng con, khi chúng con xưng nhận những điều sai trái của mình, và những lỗi nhỏ của mình, và những tội lỗi thầm kín của chúng con, và những tội lỗi không biết của chúng con. Và chúng con cũng xưng tội như những mục sư truyền đạo, là những thầy tế lễ, tội lỗi của dân chúng. Cùng nhau, Chúa ơi, chúng con đứng vững. Chúng con yêu mọi người. Chúng con cảm thấy giống như Môi-se khi ông lao chính mình vào chỗ vi phạm, để giữ dân chúng, khỏi cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời. Thật đó là một sự biểu lộ, về sự công bình của Đấng Christ, khi Đấng Christ lao mình vào chỗ vi phạm, để cứu chúng dân.

38 Và, thưa Cha, chúng con là tôi tớ của Ngài, với Thánh Linh của Ngài ở trong chúng con, mỗi Cơ đốc nhân ở đây đêm nay, giữ chính mình trước tội nhân: “Lạy Chúa, xin thương xót họ.” Chúng con khóc cho những người bệnh tật và những người có nhu cầu, cho những bàn tay quý giá đó, một số người già, một số

người trẻ, và một số người trung niên, đang giơ tay. Ngài biết tất cả về điều đó, Chúa ôi. Chúng con cầu nguyện rằng Ngài sẽ trả lời tùy theo sự giàu có của Ngài trong sự vinh hiển.

39 Xin cho có nhiều người tối nay, Chúa ôi, đi ra khỏi đây, mà khi vào, là kẻ ốm đau, xin cho họ đi ra, được khỏe mạnh, được chữa lành. Chỉ điều gì đó xảy ra, họ thậm chí không thể giải thích được, nhưng họ biết rằng mình được khỏe mạnh.

40 Xin cho những kẻ ngỗ ngược ra đi được xưng công bình, Chúa ôi, biết rằng họ đã trở lại và đón nhận Đấng Christ ở nơi họ đã bỏ Ngài. Xin cho họ đi, thay đổi. Xin nhậm lời, Chúa ôi, để những ai chưa bao giờ đến sẽ tìm thấy sự tự do quý giá đó về được tự do, thoát ra khỏi lồng, không còn bị ràng buộc bởi những thứ của thế gian và những lo lắng của cuộc sống này, nhưng đã được làm cho tự do trong Đấng Christ. Xin nhậm lời, Cha ôi.

41 Xin ban phước cho tất cả những gì chúng con cần bây giờ, và ban phước cho Lời Ngài và tôi tớ Ngài, và chúng con sẽ ngợi khen Ngài. Chúng con cầu xin điều đó nhân Danh Đức Chúa Jêsus. A-men.

42 Bây giờ, nếu chúng ta nên đọc một đoạn Kinh Thánh, hay một đoạn Kinh Thánh để làm chủ đề, thì đúng hơn, Cô-rinh-tô thứ Nhất chương 14, câu thứ 8, đọc như thế này, trong Cô-rinh-tô thứ Nhất 14:8.

Vì nếu kèn thổi tiếng không rõ ràng, thì ai sửa soạn cho chiến trận?

43 Đây sẽ là bản văn đủ để chúng ta có thể giảng trong hai tuần tới, và dẫu vậy không bao giờ chạm được các bờ rìa của nó. Có điều gì đó về Lời được thần cảm. Anh em luôn ở trên một chủ đề đó. Anh em có thể buộc toàn bộ Kinh Thánh với nó. Đúng thế.

44 Ngày nọ một người bạn đã hỏi tôi, rằng, “Làm sao anh có thể lấy cùng một bản văn?”

Tôi nói, “Ồ, chao ôi! Anh lấy bối cảnh của bất cứ điều gì từ nó.”

45 Tôi nhặt một chiếc cỏ ba lá nhỏ nằm trên mặt đất, và cầm nó lên. Người đó đang ngồi ở đây tối nay, từ Tucson. Và chúng ta đã kết thúc ở Pasadena, California. Và tôi nói, “Tôi có thể cầm

chiếc cỏ ba lá này và giảng hai mươi lăm năm về nó: nó có sự sống như thế nào, điều mà ở trong nó; làm thế nào, ba phiến lá, là ba ngôi trong Một. Và, ồ, ồ, có rất nhiều điều mà chúng tôi có thể nói về nó.”

⁴⁶ Còn lời Kinh Thánh thì sao? Đó là Lời của Đức Chúa Trời. Nó là Đời đời. Nó—nó đã có...Nó không có kết thúc. Nó cứ tiếp tục, tiếp tục, tiếp tục. Nó là nơi ẩn náu cho chúng ta.

⁴⁷ Và bây giờ tối nay tôi muốn nói về chủ đề này: *Kèn Trống Tiếng Không Rõ Ràng*.

⁴⁸ Khi nghĩ về điều đó, chỉ một vài phút trước đây, khi tôi đang nghĩ về...vụ thuế thu nhập đó, tôi đã nghĩ, “Ngày nay hầu như không có điều gì là rõ ràng. Mọi thứ đều có sự không rõ ràng như vậy đối với nó.” Và bất cứ điều gì không rõ ràng đều không thể tin cậy được. Bất cứ điều gì không chắc chắn đều không thể tin cậy được. Anh em tránh xa nó nếu nó không rõ ràng.

⁴⁹ Nếu bạn có một doanh nghiệp; và, chúng ta có mặt các doanh nhân, có thể nhiều người trong số họ. Nếu bạn đang điều hành một công việc kinh doanh không chắc chắn, bạn sẽ không đặt nặng vấn đề đó, bởi vì—cổ tức là không biết chắc chắn và bạn sẽ không đầu tư nhiều vào nó. Hoặc, nếu bạn là một doanh nhân giỏi, khôn ngoan, bạn sẽ chờ đợi và tìm kiếm, nếu bạn có một số tiền để đầu tư, cho đến khi bạn tìm thấy thứ gì đó chắc chắn, thứ gì đó đáng tin cậy, thứ mà bạn có thể tin tưởng. Bởi vì, bạn không muốn mất số tiền ít ỏi mà bạn đã tiết kiệm được, bởi vì với số tiền đó bạn phải kiếm sống, ngoài tiền thù lao từ—từ cổ tức thu được từ khoản đầu tư này. Ồ, bạn phải kiếm—kiếm điều gì đó để sống.

⁵⁰ Và số tiền ít ỏi mà bạn dành dụm được này, đừng bỏ vào túi và để nó ở đó, vì kẻ trộm sẽ lấy trộm. Hiểu không? Đừng, đừng làm vậy. Nếu bạn có nó, hãy đầu tư nó vào điều gì đó. Và sau đó bạn muốn chắc chắn về sự chắc chắn của khoản đầu tư của mình. Nếu bạn không, ồ, đừng đầu tư nó, chút nào.

⁵¹ Vì vậy, công việc kinh doanh chắc chắn sẽ rung động đêm nay. Thực tế, bất kỳ doanh nghiệp nào trên thế giới đều ở trong

tình trạng rúng động, bởi vì thế giới đang ở trong tình trạng rúng động. Bạn thật sự không thể cho phép mình...

52 “Bây giờ, tôi sẽ tiết kiệm *rất nhiều* tiền, để xây cho tôi một ngôi nhà nhỏ, xinh xắn ở đâu đó.” Đó là, điều đó không chắc chắn lắm. Tôi sẽ nói với bạn là như vậy, bởi vì chính phủ có thể lấy tất cả, trong một sớm một chiều.

53 Ồ, những thứ đã làm cho nền dân chủ của chúng ta bị hư hỏng, cho đến nỗi nó thực sự bị lung lay! Chúng ta đã từng có thể đặt rất nhiều niềm tin vào nền dân chủ của mình. Và, mà, tôi nghĩ đó là hình thức chính phủ tốt nhất. Nhưng, tuy nhiên, nền dân chủ của chúng ta vẫn đang lung lay. Bởi vì, chúng ta, quốc gia này, dân tộc của chúng ta, chúng ta có hiến pháp, và hiến pháp này là—là điều tối thượng của chúng ta. Nhưng, tuy nhiên, trong điều đó, hiến pháp của chúng ta đang lung lay, bởi vì nó đã bị phá vỡ nhiều lần rồi. Ông Roosevelt quá cố đã tàn phá nó. Vì vậy, hãy xem, bạn thấy nó có thể bị phá vỡ. Bạn có thể đặt niềm tin vào nó không nhiều.

54 Chính trị, ồ, chao ôi, mong manh làm sao! Mọi người chỉ tranh luận, và tranh luận, và tranh luận, về chính trị. Và những người hàng xóm sẽ thất vọng, về điều đó, và những người đã từng là bạn tốt của nhau. Một số tổng thống sẽ lên tiếng, hoặc một người nào đó tranh cử cảnh sát trưởng, hoặc điều gì đó, và những người khác ở phía bên kia của hàng rào chính trị, và họ sẽ ồn ào với nhau cho đến khi họ thất vọng về nó, chính trị. Và tôi không...hy vọng tôi không làm tổn thương cảm xúc của bất kỳ ai, nhưng tôi nghĩ rằng toàn bộ sự việc đã trở nên thối nát. Hiểu không? Vâng, thưa quý vị. Vì vậy tại sao bạn lại làm âm ỉ và thất vọng về điều gì đó mà không tốt chút nào? Đúng thế. Nó thật tồi tệ.

55 Một ngày nọ có người nói với tôi, anh ta nói, “Anh—anh có định bỏ phiếu cho cuộc bầu cử này không?”

Tôi nói, “Tôi đã bỏ phiếu xong.”

Nói, “Ồ, trong cuộc bầu chọn này à?”

56 Tôi nói, “Tôi đã bỏ phiếu cho Chúa Jê-sus.” Tôi nói, “Tôi sẽ nói với bạn. Đã có hai người bỏ phiếu cho tôi.” Tôi nói, “Đức Chúa

Trời đã bỏ phiếu cho tôi, và ma quỷ đã bỏ phiếu chống lại tôi. Và tôi đã bỏ phiếu cho Đức Chúa Trời, vì vậy tôi có quyền bỏ phiếu của mình.” Tùy thuộc vào nơi bạn bỏ phiếu, bạn sẽ xuất hiện như thế nào.

⁵⁷ Vì vậy, hãy lưu ý, gần đây, chỉ cho bạn thấy một chút điểm nhỏ, và sau đó chúng ta sẽ bỏ qua nó. Trong cuộc bầu cử tổng thống vừa rồi này, khi nó đã được chứng minh một cách tuyệt đối ở Chicago và những nơi khác, rằng những cỗ máy mà họ có được để bỏ phiếu, rằng, chúng được thiết lập bởi đảng Dân chủ, mà mỗi khi bạn bỏ phiếu cho Ông Nixon, bạn đã bầu chọn Ông Kennedy, cùng một lúc. Vì vậy, bạn không có cơ hội. Và đã chứng minh điều đó!

⁵⁸ Và bạn đã nghe *Monitor* vào đêm nọ, khi họ đặt một cuộc khảo sát trên khắp đất nước, từ Mississippi, phía đông. Ông Nixon đã thực hiện cuộc bỏ phiếu kêu gọi này, bốn ăn một. Làm thế nào một người có thể chiến thắng? Nếu đó là Ông Kennedy, mọi chuyện sẽ diễn ra theo cùng một cách. Tôi không ở bên nào cả.

⁵⁹ Đảng của tôi ở trên Thiên đàng, và tôi ở ngay với họ ở đây tối nay. Chúng ta đang ngồi trong các nơi trên Trời, đang nói về Vua của chúng ta.

⁶⁰ Nhưng, các bạn thấy đấy, tôi đang cố nói với các bạn rằng, những thứ này của trái đất đang rung chuyển. Không có...không thể đặt niềm tin vào chúng. Chúng không chắc chắn. Và bất kỳ điều gì không chắc chắn, tôi chỉ thà tránh xa nó thì hơn. Tôi không thích điều tiêu cực đó. Tôi không muốn bị lẫn lộn vào mặt tiêu cực. Tôi thích nó tích cực, ở khía cạnh tích cực.

⁶¹ Giờ đây, cuộc sống gia đình trở nên bấp bênh. Bạn biết đấy, tôi đã xem một mẫu tin ngày nọ, trên một trong những tạp chí ở đâu đó, rằng tỷ lệ ly hôn của người Mỹ cao hơn bất kỳ quốc gia nào khác trên thế giới. Và chúng ta được cho là một đất nước ngoan đạo. Đúng, có thể là vậy, tôn giáo, được thôi, nhưng đó không phải là loại phù hợp. Hiểu không? Tôn giáo chỉ là vỏ bọc. Thật khó để biết chúng ta sẽ che đậy bằng điều gì. A-đam đã cố gắng tạo ra một số lá vả, và nó không hiệu quả. Nó trở nên run rẩy khủng khiếp khi ông phải bước ra để gặp Chúa. Vì vậy tôn

giáo không đáp ứng chút nào. Nhưng bạn có thể nghĩ rằng tỷ lệ ly hôn của chúng ta, cao hơn—hơn tất cả các quốc gia còn lại, tỷ lệ ly hôn của chúng ta không? Chúng ta nhận thấy sự vô luân ngày càng lan rộng trong các gia đình của chúng ta.

⁶² Thật đáng kinh ngạc khi nhận ra, rằng, một phần trăm lớn trong cuộc khảo sát quốc gia, và trong...Tôi tin đó là ở Ohio, một cuộc khảo sát đã được thực hiện về Cơ-đốc giáo, và thật đáng báo động khi một phần trăm thậm chí không đi nhà thờ. Và sau đó, khoảng tám mươi phần trăm trong số những người đã đi nhà thờ đó, không biết tại sao họ lại đi. Họ không biết tại sao họ đi. Họ chỉ đi nhà thờ.

“Tại sao bạn đi?”

⁶³ “À, mẹ đã dắt chúng tôi đi khi chúng tôi còn nhỏ, và chúng tôi cứ tiếp tục đi.” Và—và rồi, vậy thì, một phần trăm khác trong số đó, nói rằng họ đi chỉ vì, ồ, để gặp những người lân cận của họ và nói chuyện một lúc. Hiểu không?

⁶⁴ Ồ, thật đáng báo động! Không lạ gì cuộc sống gia đình không còn nữa, thấy đó, cuộc sống gia đình không ổn định.

⁶⁵ Bất kỳ phụ nữ nào sắp kết hôn với một người đàn ông, và cô ấy không chắc chắn về người đó, tốt hơn là cô ấy nên để mặc anh ta. Và bất kỳ người đàn ông nào sẽ kết hôn với một người nữ, và không chắc chắn, bạn nên để mặc cô ấy. Tốt hơn bạn nên cầu nguyện về việc đó, cho đến khi Chúa cho bạn câu trả lời. Và thế thì loài người không được phân rẽ những kẻ mà Đức Chúa Trời đã phối hiệp. Nhưng chúng ta—chúng ta, trước tiên, chúng ta phải cầu nguyện, về điều đó. Đúng.

⁶⁶ Bây giờ, chúng ta nhận ra rằng chúng ta đã cố gắng chuyển đổi thế giới bằng một chương trình giáo dục, và chúng ta đã thực sự làm rối tung nó ra, chắc chắn rồi. Bạn không thể chuyển đổi thế giới sang Đấng Christ thông qua giáo dục. Giáo dục lôi kéo con người ra xa Chúa, nhiều hơn là nó lôi kéo người ấy đến với Chúa, bởi vì người ấy cố nghĩ rằng mình thông minh hơn và biết nhiều điều hơn người khác. Dù giáo dục tốt như vậy, nhưng Đấng Christ không bao giờ ủy quyền cho hội thánh của Ngài giáo dục thế gian. Ngài không bao giờ giáo dục họ, để tạo ra các thần học

viện. Ngài không hề làm giáo-...Ồ, chúng rất tốt. Ngài không bao giờ bảo họ đi xây các bệnh viện. Điều đó ổn thôi.

⁶⁷ Nhưng công việc của Hội thánh là rao giảng Tin lành. “Các người hãy đi khắp thế gian, giảng Tin lành cho mọi người.” Hiểu không? Nhưng bất cứ điều gì khác với điều đó, đều trở nên lung lay, bởi vì nó nằm ngoài chương trình của Đức Chúa Trời.

⁶⁸ Đời sống quốc gia bấp bênh. Chà, thế giới là không chắc chắn. Chúng ta chỉ đang sống ở một nơi mà cả thế giới đang bị suy nhược thần kinh, trông giống như, đang chao đảo tất cả. Mọi quốc gia, mọi người, người này sợ người kia. Họ nói về hòa bình.

⁶⁹ Họ đã có, lần nọ, họ đã nói, “Ồ, khi chúng ta chiến đấu trong Thế Chiến thứ Nhất, mà tất cả các chàng trai của chúng ta phải ra đi, và điều đó sẽ kết thúc các cuộc chiến tranh.”Ồ, họ thậm chí còn chưa có thời gian để nhìn thấy khói từ quả pháo tan biến trong không khí thì họ đã ở trên một cuộc chiến khác.

⁷⁰ Rồi họ có Hội Quốc Liên, và điều đó sẽ làm cảnh sát trên toàn thế giới, và nó đã sụp đổ. Giờ đây họ đã có được Liên Hiệp quốc, và nó cũng giống như vậy. Nó đã không thành công. Không có gì với nó cả.

⁷¹ Mọi thứ đều chao đảo; đời sống quốc gia, đời sống chính trị, máy bỏ phiếu. Ô, chao ôi! Họ chỉ là...Toàn bộ mọi thứ đều bị chấn động, mọi thứ.

⁷² Bây giờ tôi muốn hạ nó xuống tới gần nhà một chút. Hiểu không? Đời sống giáo hội bị lung lay và bất định. Bây giờ, đó là những gì Phao-lô đang nói đến. Hiểu không? Đó là chỗ ông có ý nói, “Nếu một kèn trời tiếng lộn xộn.” Đời sống giáo hội bị chấn động. Dân sự hầu như không biết phải làm gì. Họ đi, lang thang từ nhà thờ này sang nhà thờ khác, cố gắng tìm ra cái nào có cái đúng; từ trụ đến cột, cố gắng tìm ra cái gì là đúng, đâu là giáo lý đúng. Và một người sẽ đến gần, và họ có thể giải thích nó, chỉ gần như đến với chính quan điểm của tín điều của họ, là đúng. Và sau đó, điều đầu tiên bạn biết, họ tìm thấy quá nhiều sự thối nát trong đó, cho đến khi họ thử một giáo hội khác, để xem tín điều, giáo lý của họ là gì.Ồ, tất cả điều này, thế thì chúng ta nhận ra rằng chúng ta đã tự phân chia mình, bởi những điều này, thành

hàng trăm giáo hội khác nhau. Bây giờ, không có gì chống lại điều đó. Đó chỉ là họ có thể làm những việc khác, thế thì, làm điều họ làm, và phải có điều tốt nào đó ra từ nó, ở nơi nào đó.

73 Nhưng, bạn thấy đấy, bạn không thể tự tin khi nói, “Tôi thuộc về hiệp hội Giám Lý của các giáo hội, và tôi—tôi ổn vì tôi thuộc về hiệp hội đó.” “Tôi—tôi—tôi thuộc hiệp hội Baptist, và mọi thứ đều ổn.” Bạn không thể làm điều đó.

74 Bạn thậm chí không thể làm điều đó khi bạn nói rằng bạn “thuộc về hiệp hội các nhà thờ theo phái Ngũ Tuần.” Bạn không thể làm điều đó. Bạn không được làm điều đó, bởi vì nó không phải. Chúng ta nhận ra rằng khi hiệp hội Ngũ Tuần đầu tiên của chúng ta, Hội đồng Chung, được thiết lập, sau một thời gian không lâu họ bắt đầu chia rẽ từ đó, và chia rẽ từ đây, tranh cãi các vấn đề, và học thuyết. Và bây giờ chỉ cần nhìn xem nó, ở khắp mọi nơi. Thấy không? Nó cho thấy rằng nó không chắc chắn. Những người chỉ tin tưởng vào một mình tổ chức, điều đó—điều đó là không chắc chắn.

75 Bây giờ, bạn sẽ nói, “Anh Branham, anh đang đặt chúng tôi vào tình thế khó khăn ở đây. Anh đang vẽ một bức tranh đen tối khủng khiếp.” Và tôi đã định làm điều đó. Tôi muốn làm điều đó.

76 Tôi đã làm điều đó vì một mục đích, mà tôi có thể nói điều này. Có điều gì là chắc chắn không? Đúng. Có một điều chắc chắn. Ồ, tôi rất vui vì điều đó, rằng có một điều mà bạn có thể đặt niềm tin vào, và hãy chắc chắn rằng nó đúng. Ồ, khi mọi thứ khác biến mất, *Điều này* sẽ đứng vững. Nếu bạn đọc Thánh Ma-thi-ơ 24:35, Ngài phán, “Trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ta sẽ không qua đi.” Đức Chúa Trời có một nền tảng vững chắc.

77 Một cụ già, lần nọ đã nói, một cụ già da màu ở miền Nam. Ông mang một cuốn Kinh Thánh, và ông không biết đọc. Và họ nói, “Tại sao ông lại mang nó, Sam?”

78 Ông nói, “Đó là—đó là Kinh Thánh.” Nói, “Nó được chép trên đó.” Và nói, “Tôi tin Điều đó, từ đầu đến cuối, và cũng tin cái bìa đó,” ông nói, “bởi vì nó có chữ ‘Kinh Thánh’ được viết trên Nó.”

79 Và người đang nói chuyện với ông, nói, “Ông không tin tất cả những gì ở trong Đó chứ?”

Đáp, “Tin, thưa ông. Tôi chắc chắn tin.”

80 Anh ta nói, “Vậy thì, tốt, ông muốn nói là ông sẽ làm bất cứ điều gì Kinh Thánh đã nói làm?”

Ông nói, “Vâng, thưa ông.”

81 Nói, “Điều gì sẽ xảy ra nếu Kinh Thánh đó nói rằng Sam phải nhảy qua bức tường đá đó ở đó? Ông sẽ làm gì?”

Ông nói, “Tôi sẽ nhảy.”

82 Anh ta nói, “Chà, vậy thì, làm thế nào ông đi qua bức tường đá mà không có một cái lỗ ở đó?”

83 Ông nói, “Nếu Kinh Thánh nói Sam nhảy, thì sẽ có một cái lỗ ở đó khi Sam đến đó.” Vì vậy, điều đó, điều đó gần như đúng. Sẽ có một cái lỗ ở đó.

84 Điều duy nhất bạn phải làm là giữ vững lập trường của bạn về Lời của Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời sẽ dọn đường cho phần còn lại của nó. Ồ, nền tảng tuyệt vời đó.

85 Tôi tin rằng Ngài đã nói, trong Lu-ca, tôi tin chính là, nơi xuống núi, Ngài phán với các môn đồ rằng, “Người ta nói Ta Con người là ai?”

Và một người nói, “‘Giê-rê-mi,’ và ‘các đấng tiên tri,’ và vân vân.”

Và Ngài nói, “Nhưng các người nói rằng Ta là ai?”

86 Đó là khi Phi-e-rơ đưa ra tuyên bố nổi bật đó, “Ngài là Đấng Christ, Con của Đức Chúa Trời hằng sống.”

87 Ngài phán, “Hỡi Si-môn, con Giô-na, người có phước đó, vì thịt và huyết đã không bày tỏ điều này cho người. Nhưng Cha Ta ở trên Trời đã bày tỏ điều này cho người. Và Ta sẽ lập Hội thánh của Ta, trên đá này, và các cổng âm phủ sẽ không thắng được Hội đó.”

88 Sau đó nó là gì? Dựa trên sự thật được tiết lộ của Lời Đức Chúa Trời. Vì, “Ban đầu đã có Lời, và Lời đã ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời đã là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” Và điều đó đã được bày tỏ cho Phi-e-rơ rằng đó là Lời được chứng thực của Đức Chúa Trời. A-men.

⁸⁹ Đó là lý do Ngài có thể phán, “Ai có thể lên án Ta về tội lỗi? Ai có thể buộc tội Ta? Tất cả những gì Lời đã viết về Ta, Ta đã thực hiện nó.” Đức Chúa Trời đã chứng thực điều đó, rằng Ngài là Lời. Ồ, vậy đó. Đức Chúa Trời đã bày tỏ, Lời nói như vậy, và sau đó Đức Chúa Trời làm cho nó thành hiện thực, làm cho nó ứng nghiệm, tỏ cho thấy nó.

⁹⁰ Những năm trước, khi họ nói với hội thánh, “Không có việc như phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, đó chỉ là một cảm xúc mà mọi người tự gây lên,” nhưng những người mà đã nhận Nó, đều biết đó là sự thật. Họ biết Đức Chúa Trời là có thật. Và điều đó đã được chứng minh, cho đến, ngày nay, phong trào Ngũ Tuần của Đức Chúa Trời trên khắp các quốc gia, đã mang lại cho Đấng Christ nhiều điều hơn tất cả những người còn lại của họ có.

⁹¹ Cách đây không lâu, tờ báo Công giáo, *Khách Mời Chúa Nhật Của Chúng Ta*, cho biết; tôi tin rằng đó là năm trước, hoặc năm ngoái, một tờ báo; rằng, “Giáo hội Công giáo chỉ đăng ký nửa triệu người cải đạo. Trong khi, những người phái Ngũ Tuần đăng ký một triệu, năm trăm ngàn.” A-men.

⁹² Nó là gì? Đó là một điều đang phát triển, Lời Đức Chúa Trời, đang lan rộng ra nước ngoài. Chúng ta nên biết ơn biết bao! Có rất nhiều, cho đến khi, ngay cả bây giờ những người theo Anh giáo, Trưởng Lão, Luther, và tất cả, đang đến để nhận lấy một số của Lời. Bạn nhận thấy trong buổi nhóm của các Thương Gia, bạn nghe thấy họ nói về những người khác nhau: Anh giáo, Luther, Trưởng Lão. Ồ, bạn rất hiếm khi nghe nói về một người Ngũ Tuần làm bất cứ điều gì nữa. Đúng thế. Đó là tất cả những người khác. Bởi vì sao? Họ đã nhìn thấy điểm yếu của các tín điều của họ, và họ quay trở lại với Lời. Ở đó bạn tìm thấy một nền tảng, một thứ không thể di chuyển.

⁹³ Hãy tìm trong đó, Đức Thánh Linh đang sống Sự sống của Ngài trong con người, biểu lộ chính Ngài cho thế giới. Và nó làm cho loài người khao khát Ngài: không thể lay chuyển, không thể chối cãi, Lời của Đức Chúa Trời được biểu lộ và cho thấy chính Ngài, Chính Lời được sống qua đời sống con người. Thật là một điều tuyệt vời! Không có gì không chắc chắn về điều đó. Bạn có thể thấy nơi Chúa đã hứa, và ở đây điều đó đang được thể hiện.

Hàng trăm năm trước các nhà tiên tri đã nói về nó, và ở đây chúng ta thấy nó đang ứng nghiệm.

⁹⁴ Qua tất cả sự chỉ trích, qua tất cả sự khác biệt, qua tất cả các tín điều, họ đã cố gắng bóp nghẹt Lời của Đức Chúa Trời như thế nào! Họ đã cố gắng thay thế giáo dục như thế nào. Họ đã cố gắng thay thế, lập ra giáo phái. Họ đã tự làm lộn xộn. Và trong tất cả điều đó, Lời Chúa vẫn rực rỡ và sáng ngời như nó đã từng có. Đó là gì? Đó là điều mà chắc chắn. Đức Chúa Trời phán, “Cả trời và đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ta sẽ không qua đi bao giờ.” Thế thì, đó là điều gì đó mà chắc chắn. Nếu bạn muốn neo chính mình, hãy neo Lời đó trong tâm lòng bạn.

⁹⁵ Đa-vít nói rằng ông đã giấu Nó trong lòng ông, để ông không phạm tội. Ông đã chép luật lệ của Ngài trên cột giường, và cột chúng vào tay và mọi nơi, đặt Lời Ngài luôn ở trước mặt ông. Đó là cách. Giữ tâm trí của bạn liên tục...

⁹⁶ Đức Chúa Trời đã phán với Giô-suê, “Đừng quay sang bên phải hay sang bên trái, khỏi Nó. Thế thì ngươi sẽ làm cho đường lối của mình trở nên thịnh vượng. Thế thì ngươi sẽ được thành công tốt đẹp.”

⁹⁷ Và khi tất cả hội thánh tự hiệp nhất với nhau không theo những tín điều của mình, và đứng trên Lời Chúa, thì hội thánh sẽ thành công tốt đẹp. Đó sẽ là điều sẽ đề bẹp chủ nghĩa cộng sản.

⁹⁸ Điều gì đã tạo nên chủ nghĩa cộng sản...? Chính điều mà, bạn nghĩ là “chủ nghĩa cộng sản,” khi họ truyền bá tuyên truyền, và phát triển càng ngày càng nhảy vọt, với hàng triệu người, và mọi người sợ hãi về điều đó: rằng chủ nghĩa cộng sản sẽ tàn lụi và chết. Nó phải vậy. Chủ nghĩa cộng sản, họ có thể làm *điều này*. Họ có thể làm *điều kia*. Tôi tin rằng Đức Chúa Trời sẽ sử dụng nó, nhưng, đúng vậy, giống như Ngài đã làm với Nê-bu-cát-nét-sa. Ngài sẽ nghiền nát, cái—cái—cái...tất cả cỏ lùn, ra ngoài, với chủ nghĩa cộng sản. Nhưng, điều đó...Không, quá nhiều cho điều đó. Nhưng, hãy nhìn xem. Nhưng điều này, chủ nghĩa cộng sản, sẽ có hồi kết. Chủ nghĩa cộng sản sẽ đến hồi kết thúc.

⁹⁹ Nhưng Lời của Đức Chúa Trời không có kết thúc, bởi vì Lời ấy không có bắt đầu. A-men. Nó là Đòi đòi với Đức Chúa Trời. Và

nếu bạn đã neo, và Lời được neo trong bạn, thì bạn là Đời đời với Lời. A-men.

¹⁰⁰ Nó phải đến hồi kết. Tất cả những thứ đó đang rung chuyển. Dù họ có đang dựng một cái cột lớn đến đâu, thì nó cũng phải đổ xuống. Tất cả những điều mà không thuộc về, chống lại Lời đó, hoặc trái nghịch với nó, sẽ phải dời đi. Nó sẽ phải có vị trí, bởi vì Lời đang đến chiến thắng khải hoàn. Không có gì có thể ngăn cản Nó. Đức Chúa Trời đã phán vậy.

¹⁰¹ Khi Ngài phán Điều đó, trời và đất sẽ qua đi, nhưng Điều đó sẽ không bao giờ qua đi. Hãy giấu Lời đó trong lòng, làm sao để lấy Lời đó và để Lời ấy lớn lên. Luôn ghi nhớ Nó trong tâm trí bạn, bởi vì Nó sẽ không bao giờ qua đi. Lời của Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ sai, bởi vì Ngài đã nói Nó sẽ không qua đi. Vì vậy, chúng ta muốn giữ nó trên đó.

¹⁰² Bây giờ, Phao-lô đã nói, trong Kinh Thánh, giống như huấn luyện một người lính, một người lính nghe theo âm thanh. Bây giờ, một người lính phải học âm thanh của...tiếng tù và hoặc tiếng kèn. Người đó không biết liệu chiếc kèn có cho biết, có thổi, hay không để—để tiến lên hay rút lui. Nếu anh ta không biết sự khác biệt, bạn sẽ có loại quân đội lộn xộn thế nào? Kẻ thù chắc chắn sẽ chiến thắng một nhóm binh lính không được huấn luyện tốt hơn thế. A-men.

¹⁰³ Đó là vấn đề với các giáo hội của chúng ta ngày nay. Chúng ta được đào tạo chúng theo các tín điều, sự khác biệt với nhau.

¹⁰⁴ Chúng ta phải đoàn kết. Chúng ta phải biết tiếng kèn. “Vậy thì tiếng kèn nào?” họ nói. Kèn Phúc âm, chính là Nó. Lời của Đức Chúa Trời hằng sống là Kèn. Đừng trộn lẫn bất cứ thứ gì với Nó.

¹⁰⁵ Đừng để ai đó chơi kèn ác-mô-ni-ca Pháp, và người kia thổi tù-và. Không ai biết phải làm gì. Nó mang đến một sự lộn xộn.

¹⁰⁶ Và Phao-lô đang nói về việc huấn luyện một người nhận ra một âm thanh. Và đúng như âm thanh đó có, anh ta biết chính xác mình phải làm gì, bởi vì người lính kèn đã có lệnh, và từ đội trưởng. Và khi anh ta nghe tiếng kèn này, quân đội biết thật chính xác nơi cần để—để tiến lên, và nơi để rút lui, và rẽ phải hay trái, hoặc làm gì, bằng âm thanh của tiếng kèn.

107 Bây giờ, quân đội, chiến tranh, nó luôn luôn là chiến tranh. Chúng ta không bao giờ gia nhập Hội thánh, hoặc đến trong Hội thánh, để đi dã ngoại. Chúng ta phải nhận ra rằng chúng ta đang đến một chiến trường.

108 Tôi không bao giờ đến, để mọi người vỗ lưng tôi và nói, “Anh Branham, anh là một người tuyệt vời.” Không, thưa quý vị. Tôi đến đó với mang theo một chiếc khiên. Tôi không cần một tấm chắn cho điều đó. Tôi đến với một chiếc mũ trụ và áo giáp. Tôi đến để chiến đấu, chiến đấu từng tấc đất.

109 Đức Chúa Trời phán với Giô-suê, “Phàm nơi nào bàn chân người đạp đến, thì Ta ban cho người.” Vì vậy, bước chân có nghĩa là sự sở hữu.

110 Và khi hội thánh đến một nơi, nó thỏa hiệp với các tín điều, và thỏa hiệp với Lời, và thỏa hiệp với thế gian, ý tôi là, thế thì nó đang mất đất. Nó đang lùi lại.

111 Điều chúng ta cần tối nay là binh lính để sở hữu mọi lời hứa Thiêng liêng của Kinh Thánh này, rằng Đức Chúa Trời đã hứa với Hội thánh, toàn bộ áo giáp của Đức Chúa Trời, và để đứng vững. Đó là những gì chúng ta cần, những người lính; không phải là một bộ đồng phục cho một cuộc diễu hành trang phục, nó luôn luôn khác nhau. Khi một người...

112 Bất kỳ quốc gia nào, chúng ta đều có gián điệp qua mọi quốc gia. Chúng ta có gián điệp Đức ở đây. Chúng ta có gián điệp người Anh ở đây. Chúng ta có—chúng ta đã có gián điệp ở nước Anh. Họ đang cố gắng làm gì? Họ đang cố gắng tìm xem loại chất gì, loại bom gì, mà nước khác có. F.B.I. có mặt hầu hết mọi quốc gia. Họ đang quan sát, để thấy. Đó là cách họ tồn tại. Họ quan sát và xem loại bom mà nước kia có được. Rồi họ đến và làm cho nó tốt hơn một chút, hoặc làm một điều gì đó để chống lại nó. Họ không tin tưởng lẫn nhau, vào các quốc gia, vì điều đó cho thấy rằng các quốc gia đang dao động.Ồ, nước Anh sẽ cho chúng ta nổ tung, trong một giờ, nếu chúng ta băng qua đường của họ, hoặc chúng ta sẽ cho nổ tung họ. Chỉ cần đưa ai đó lên đầu sự việc ở đó, để uống một hoặc hai ly, quá nhiều, hoặc tranh cãi với một thứ gì đó, và rồi nó đấy.

113 Cách đây không lâu, người ta nói, một loại hàng hóa nhỏ, “Sản xuất tại Nhật Bản,” trong suốt chiến tranh. Họ sẽ đập nó xuống nền nhà, và đi vòng quanh, yêu nước. Và bây giờ bạn sẽ phải trả một cái giá đắt cho nó hơn bất cứ thứ gì bạn mua trong nước. Chuyện gì đã xảy ra? Điều đó có bù đắp cho những cuộc đời của những chàng trai đã chết ở đó chăng? Chắc chắn không.

114 Nó là gì? Tôi không quan tâm đến việc bạn chiến đấu đến mức nào về các việc vật chất, bạn đang hành động, điều đó không có nghĩa gì cả. Nó sẽ lung lay. Nhưng có một cuộc chiến mà bạn có thể tham gia và giành được những vị trí không bao giờ có thể bị tước đoạt khỏi bạn. Đó là âm thanh tiếng Kèn Phúc âm của Lời Đức Chúa Trời, và đã sở hữu những ân tứ và lời hứa mà Ngài ban cho Hội thánh. Chắc chắn vậy. Bây giờ, chúng ta tìm thấy—chúng ta tìm thấy, ban cho âm thanh chiếc kèn này.

115 Giờ đây, mọi quốc gia đều cố gắng trang bị cho các chàng trai của họ những thiết bị phòng thủ tốt nhất mà họ có thể có. Bây giờ, tôi biết, đôi khi những áo giáp này không dễ mặc.

116 Tôi có một người anh, “Rookie,” họ gọi anh ta, đi ra đây, và quân đội đưa cho anh ta một túi chín mươi cân để mang trên lưng. Và con số đó gần bằng với cân nặng của anh ấy. Họ đưa cho anh ta một cái xẻng, để đào một cái hố với; một khẩu súng trường, và cả đồng lựu đạn. Và, ồ, tôi chưa bao giờ thấy một gói như vậy! Anh chàng nhỏ bé tội nghiệp hầu như không thể di chuyển được. Và họ đưa anh xuống đường để đi bộ năm dặm. Điều đó như giết chết anh ta. Anh ấy nói, “Điều vô nghĩa này để làm gì? Tôi cần gì với chiếc mũ bảo hiểm to lớn này?” Bây giờ, nhìn đi. Quân đội biết rằng một lúc nào đó anh ấy sẽ cần đến điều đó. “Tôi muốn gì với một cái xẻng, ra đây trên đường cao tốc, đi bộ?” Tốt hơn nên quen với việc sử dụng nó. Bạn có thể cần nó.

117 Chính phủ sẽ không phát hành bất cứ thứ gì trừ khi bạn biết...họ biết bạn sẽ phải sử dụng nó. Bạn phải rèn luyện cho điều đó. Họ tìm thấy những thứ tốt nhất mà họ có thể tìm thấy, để bảo vệ bạn, vì họ quan tâm đến quốc gia. Họ quan tâm đến việc bạn được củng cố những gì tốt nhất có thể, tránh xa những làn đạn. Đó luôn là như vậy.

118 Nó bắt đầu trong vườn Ê-đen. Và Đức Chúa Trời đào tạo Hội Thánh của Ngài. Và...

119 Bạn biết đấy, chúng ta luôn phải cải tiến. Bây giờ, những chiếc máy bay cũ mà chúng ta từng sử dụng trong Thế Chiến thứ Nhất; Thế Chiến thứ Hai, ồ, những thứ nhỏ bé này trên không trung hoàn toàn lỗi thời, khi họ đưa lên những chiếc siêu máy bay lớn đẹp đẽ mà họ có. Ồ, chúng không là gì cả. Và bây giờ, những thứ mà họ vừa sử dụng trong cuộc chiến vừa qua này, giờ chúng đã lỗi thời. Họ không cần chúng nữa. Họ có máy bay phản lực. Và, hãy xem, bạn luôn cố gắng cải thiện, cải thiện mọi thứ để phòng thủ.

120 Nhưng bạn biết không? Đức Chúa Trời không cần phải cải thiện. Đức Chúa Trời đã ban cho con cái Ngài, những người lính của Ngài, điều tốt nhất có thể ban cho họ. Khi Ngài ban cho họ, Ngài đã ban cho họ những gì? Ngài ban cho họ Lời Ngài tại vườn Ê-đen, và con người phải củng cố chính mình đằng sau Lời của Đức Chúa Trời, và không ma quỷ nào có thể lấy được người. Hãy ở lại trong Lời.

121 Giờ đây, gián điệp kẻ thù, Sa-tan, đã cố gắng tìm hiểu xem hắn có thể làm gì để đột nhập vào đó. Vì vậy hắn—hắn đã biết hắn thật sự không thể đi ra ngoài và lừa dối cô ấy, vì vậy điều duy nhất mà hắn có thể làm là khiến cô ấy suy luận. Và đó là những gì Đức Chúa Trời sử dụng ngày nay, để củng cố Hội thánh của Ngài, là Lời của Ngài. Và Sa-tan đến gần với sức mạnh lý luận. Sa-tan biết đó là sơ hở. Đó là nơi mà mọi người dễ bị phá vỡ nhất, đó là lý luận.

122 Bạn nói, “Bây giờ, hãy để tôi giải thích với bạn. Bây giờ điều đó có cần thiết không?”

123 Nếu Đức Chúa Trời nói điều đó là cần thiết, thì điều đó là cần thiết, cho dù chúng ta có phải khóc lóc, than vãn, và làm tất cả *điều này*. Nếu Đức Chúa Trời đã phán rằng phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh là cần thiết, tôi không quan tâm Nó nặng đến mức nào, và bạn phải từ bỏ thế gian nhiều bao nhiêu, bạn sẽ phải sử dụng Nó, một trong những ngày này, để tiếp tục sống. Cách duy nhất để tồn tại.

124 “Bây giờ, chúng ta có nên thực hành sự chữa lành Thiêng liêng, khi mà chúng ta có những bác sĩ giỏi nhất trên thế giới?”

125 Đức Chúa Trời đã ban cho bạn sự chữa lành thiêng liêng vì Ngài biết bạn phải sử dụng nó. Ngài đã ban cho bạn những ân tứ của Thánh Linh.

126 Và ngay khi Sa-tan đến gần Ê-va, hắn bắt đầu lý luận với nàng. Bây giờ, “Chắc chắn, chắc chắn, Đức Chúa Trời sẽ không làm *điều đó*.”

127 Ngày nay mọi người nói, “Không có chuyện như là địa ngục.” Rất nhiều người trong số họ nói với bạn điều đó. Thấy không? “Ồ, chắc chắn Đức Chúa Trời sẽ không đốt cháy con cái của Ngài.”

128 Chắc chắn, Ngài không đốt con cái của Ngài. Nhưng ma quỷ sẽ, của hắn. Bạn là con của ai? Đó là điều tiếp theo. Âm phủ được tạo ra cho ma quỷ và con cái của hắn, không phải con cái của Đức Chúa Trời. Không ai trong số họ sẽ đến đó. Đúng thế. Nó phụ thuộc vào việc bạn là con của ai.

129 Vậy thì, Đức Chúa Trời đã ban cho Ê-va và A-đam Lời của Ngài, và Ngài đã không bao giờ thay đổi Nó. Ngài luôn có...Cơ-đốc nhân, hay tín đồ, Sự Bảo Vệ của người ấy là Lời.

130 Trời đất sẽ qua đi. Mọi tín điều sẽ qua đi. Mọi giáo phái đều sẽ thất bại. Mọi quốc gia sẽ chìm ngấm. Nhưng Lời của Đức Chúa Trời sẽ đứng vững, đến Đời đời. Sẽ có lúc sao mai không còn tỏa sáng nữa. Sẽ có lúc mặt trời không chiếu sáng, và mặt trăng không chiếu sáng, và thế giới sẽ không quay theo quỹ đạo của nó.

131 Nhưng Lời của Đức Chúa Trời sẽ không hề thay đổi. Đúng. Đó là điều mà không thể di chuyển, điều mà bạn có thể tin tưởng. Điều đó là chắc chắn. Đức Chúa Trời phán điều gì, điều đó chắc chắn xảy ra.

132 Nếu Ngài phán, trong vườn Ê-đen, có Đấng Cứu Chuộc, Ngài sẽ sai Đấng Mê-si, thì điều đó chắc chắn sẽ đến. Dù họ đã đợi bốn nghìn năm, nhưng Ngài đã đến đó. Ngài phải đến vì đó là Lời Đức Chúa Trời đã hứa.

133 Đức Chúa Trời đã hứa sẽ sai Ngài trở lại một lần nữa. Ngài sẽ ở đây. Tôi không quan tâm có bao nhiêu kẻ ngoại đạo và kẻ hoài nghi trối dạ, dù họ làm gì, chủ nghĩa cộng sản lan rộng ra sao,

Chúa Jêsus Christ sẽ đến, và sẽ có được một Hội thánh được rửa bằng Huyết, và sẽ đưa nó lên Trời. Tại sao? Nó chắc chắn là như vậy. Lời Đức Chúa Trời đã phán vậy.

134 “Nếu các người có thể tin, mọi sự đều có thể được.” Đó là điều chắc chắn. Chúa đã nói như vậy, và nó không thể di chuyển, không thể lay chuyển được. Đức Chúa Trời đã phán vậy, nếu bạn sẽ ở lại với nó (Bây giờ...) và có đức tin vào nó, hãy tin điều đó.

135 Đó không phải là một tiếng không rõ ràng. Đức Chúa Trời không thể đưa ra một âm thanh không rõ ràng. Những tín điều có thể phát ra âm thanh không rõ ràng. Giáo phái có thể rao giảng một âm thanh không rõ ràng. Nhưng Đức Chúa Trời không thể thốt ra một âm thanh không rõ ràng. Và Lời này là Đức Chúa Trời. Và nó không phải là không rõ ràng về Điều đó. Nó rõ ràng từng chút một.

136 Bây giờ, Hội Thánh vĩ đại được trang bị bởi Lời. Bây giờ, khi Chúa Jêsus đến, Ngài đã sử dụng chính áo giáp đó không? Ngài chắc chắn đã làm.

137 Khi Sa-tan đến với Ngài, với tất cả sức lực của mình, và nó nói, “Nếu người là Con Đức Chúa Trời, hãy làm những điều nào đó, nào đó.”

138 Ngài phán, “Có lời chép rằng...” Trở lại ngay với Lời. Sa-tan đã thử Ngài cao hơn một chút. Nhưng, Chúa Jêsus, trở lại ngay với Lời, “Có lời chép rằng...”

139 Ngài vẫn ở đó, dựa trên Lời đó, hiển thị cho chúng ta như một tấm gương. Như Ngài đã nói trong Cô-rinh-tô thứ Nhất, trước hết...Thánh Giăng 14:13, “Ta đã làm gương cho các người.” Và đó là một tấm gương, mà chúng ta nên noi theo, chúng ta nên hoàn toàn đặt sự tin cậy của chúng ta vào Lời Đức Chúa Trời. Hãy để mọi thứ khác là đối trá. [Băng trống—Bt.]

140 Đó là một điều chắc chắn. Đức Chúa Trời đã lập lời hứa. Đức Chúa Trời sẽ giữ lời hứa. Họ nói, “Làm thế nào *điều này* có thể xảy ra? Làm thế nào mà Ngài có thể khiến một nhóm người cùng nhau, với ân sủng sự Cất lên, đi lên?” Tôi không biết Ngài sẽ làm điều đó như thế nào. Không phải việc của tôi hỏi Ngài làm như

thế nào. Việc của tôi chỉ là sẵn sàng cho điều đó. Ngài đã hứa nó. Nó sẽ xảy ra. Đã củng cố Hội thánh của Ngài bởi Lời.

¹⁴¹ Và điều đầu tiên là lý do. Bây giờ họ nói, “Có phải bây giờ không hợp lý, nếu tôi thuộc về giáo hội này, nó không tốt như giáo hội kia?”

¹⁴² Chỉ có một Hội Thánh mà bạn có thể thuộc về. Bạn sẽ không bao giờ gia nhập Nó. Bạn có thể tham gia nhà hội họp, nhà hội họp Giám Lý, và nhà hội họp phái Trưởng Lão, và nhà hội họp Báp-tít, và nhà hội họp phái Ngũ Tuần. Nhưng bạn được sinh ra trong Hội thánh của Chúa JêsusChrist, vì vậy đó là Hội thánh.

¹⁴³ Đó là những nhà hội họp, nơi mọi người đến với nhau, giống như quạ đậu trên cành này, chim bồ câu trên cành này, và—và vân vân. Đó là tình thông công anh em có với nhau, khi bạn chia sẻ cùng một chế độ ăn uống.

¹⁴⁴ Nhưng khi nói đến Hội thánh của Chúa Jêsus Christ, chỉ có một con đường duy nhất. Đó là sự Sinh ra. Sự Sinh ra!

¹⁴⁵ Giống như một người, như tôi đã nói nhiều lần, giống như một con chim đen đậu trên cành cây, cố gắng cài những chiếc lông công vào đôi cánh của mình, và nói, “Anh thấy đấy, tôi là một con công khệnh khạng.” Hiểu không? Nó tự mình cắm những chiếc lông vũ vào, chính mình. Nếu nó là một con công đích thực, bản chất của nó sẽ sinh ra loại lông như vậy.

¹⁴⁶ Nếu Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống là Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống, thì nó sẽ sinh ra Lời của Đức Chúa Trời hằng sống. Bạn không cần phải thêm lông công vào đâu cả. Và mỗi chiếc lông ở đó sẽ có một cái nối với một con công. Bạn có thể tin điều đó. Và mọi chiếc lông vũ được gia nhập vào Hội thánh của Đức Chúa Trời sẽ là Lời của Đức Chúa Trời. Ngài sẽ không bao giờ tiêm bất cứ thứ gì khác ngoài Lời. A-men. Bởi vì, bản chất của Thánh Linh chỉ đặt ra Lời. A-men. Tôi đang cảm thấy thật mộ đạo. Đúng.

¹⁴⁷ Không có gì bạn cố gắng làm, không có gì bạn tạo ra. Bạn không thể tạo ra tôn-...Bạn không thể tạo ra sự cứu rỗi. Bạn không thể sản xuất các ân tứ. Bạn phải mang lấy những sự ban cho. Chắc chắn. Thấy không? Con—con chiên không, nó không

sản xuất len. Nó có lớp lông mịn vì nó là chiên. Nó chỉ mang len. Cây—cây—cây đào không tạo ra quả đào. Nó chỉ mang những quả đào, bởi vì sự sống của nó là cách đó.

148 Và Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống không tiêm vào Điều này, để cố làm cho chính mình trông giống điều gì đó. Họ đã là những gì họ đang có rồi, bởi ân điển của Đức Chúa Trời. Và Lời của Đức Chúa Trời được kết hợp với họ, và họ được kết hợp với Lời. Và những công việc được sanh ra trong đấng hoàn hảo đó, Chúa Jêsus Christ, Đức Chúa Trời được bày tỏ trong xác thịt, sẽ tự sản sinh ra qua mọi tín đồ được tái sinh. Ngài đã phán vậy. A-men. Không có gì khác. Vậy thì, đó là điều gì đó chắc chắn.

149 Bây giờ, sẽ hơi khó hiểu một—một chút đối với một người, nếu người đó chưa bao giờ biết âm thanh thật của chiếc kèn. Vậy thì, người đó chưa từng được đào tạo về kèn, và chưa bao giờ nghe nó, ồ, anh ta có thể hơi bối rối khi nghe thấy âm thanh khác với những gì anh ta nghe. Người ấy đã luôn được nghe rằng, “Hãy gia nhập giáo hội. Hãy mang lá thư của bạn qua *đây* và qua *đây*.” Điều đó có thể được lắm. Đó là tất cả những gì người ấy biết.

150 Nhưng khi anh em trở lại, về phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, nói về quyền năng của Đức Chúa Trời và những việc Ngài làm; và làm thế nào nó làm cho đàn ông và phụ nữ, cả hai, thanh tẩy chính mình, khỏi cuộc sống tội lỗi; làm thế nào nó khiến họ bước đi một cách tin kính, trung thực. Và những việc nó làm, và mang đến phép báp-têm, nói tiếng lạ, chữa lành người bệnh, đuổi quỷ, nói tiên tri, các ân tứ, ồ, khả tượng, mọi thứ trong Hội thánh. Halêlugia! Đúng thế. Khi nó bắt đầu, thì hơi khó hiểu đối với họ là những người chưa bao giờ nghe loại kèn đó.

151 “À,” bạn nói, “giáo hội của tôi không dạy điều đó.” Vậy thì nó không đang thổi kèn Phúc âm. Vinh hiển thay! Đúng.

152 Nhưng đối với họ, những người lính đã được huấn luyện, halêlugia, khi họ nghe thấy tiếng kèn đó, họ biết cách đứng trật tự. Tiến lên, chiến sĩ Cơ-đốc! Vinh hiển thay! Ồ, điều đó thì chắc chắn!

“Làm sao bạn biết nó thì chắc chắn?”

Nó dựa trên Lời.

“À,” bạn nói, “giáo hội của chúng tôi không dạy Điều đó.”

¹⁵³ Nhưng tiếng kèn thổi Nó. Tôi không muốn được đào tạo với một tín điều giáo hội, vì nó sẽ lung lay và sụp đổ. Nhưng nếu bạn được huấn luyện với Lời, thì trời và đất sẽ qua đi, và Lời này sẽ không bao giờ qua đi. Mọi tín điều, mọi thứ khác, sẽ sụp đổ. Nhưng Lời này sẽ không bao giờ qua đi. A-men. Đó là âm thanh. Đó là âm thanh tôi muốn nghe. Vâng, thưa quý vị.

“Ồ,” bạn nói, “làm sao tôi biết được?”

¹⁵⁴ Chúa Jêsus phán, “Chiên của Ta nghe tiếng Ta. Họ biết tiếng kèn của Ta.” Ngài phán, trong Thánh Giăng, chương 14 và câu 12, “Kẻ nào tin Ta, thì những công việc Ta làm người ấy cũng sẽ làm.” Vậy thì, Ngài đã phán điều đó.

Nếu một người đàn ông nói, “Chà?”

¹⁵⁵ Hê-bơ-rơ 13:8 nói, “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

“Ồ,” họ nói, “theo một cách nào đó.”

¹⁵⁶ Bây giờ, một con chiên thật sẽ nói, “Ừ-ồ. Ồ, cái gì đó kêu lạch cạch, trong đó. Âm thanh đó nghe có vẻ không ổn. Ồ, đó hẳn là một chiếc tù-và Pháp. Đó không phải là một cái kèn trum-pét, bởi vì Kinh Thánh không đưa ra tiếng không rõ ràng.”

¹⁵⁷ Nó nói, “Bạn sẽ nhận được Đức Thánh Linh.” Không phải, “Bạn có thể.” “Bạn sẽ, mỗi người.” Chừng nào? “Cho con cái của các người, và cho con cái của con cái bạn, và cho những người ở xa, theo như Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.” Ngài sẽ thổi vang tiếng kèn trong mọi chủng tộc và mọi thế hệ, và họ sẽ nghe thấy tiếng của Ngài. Họ sẽ tin Điều đó, những người được định cho Sự sống. A-men. Họ sẽ tin Điều đó bởi vì họ biết Nó là tiếng kèn Phúc Âm. Nó rõ ràng. Mỗi người lính đều biết cách đứng vững.

¹⁵⁸ Bây giờ, bạn đã thấy Phi-e-rơ, và Giăng, Gia-cơ và hội thánh đầu tiên, đang tiến lên phía trước theo cách này, bởi vì tiếng kèn, Chúa Jêsus phán, “Các người hãy đi khắp thế gian, rao giảng Phúc Âm.” Mác 16, hãy xem, “Những dấu hiệu này sẽ theo những kẻ tin.” Chúng ta thấy Phi-e-rơ, Gia-cơ, Giăng, những người còn lại đang xếp hàng, đi theo Điều đó.

159 Và chúng ta quay qua con đường khác nào đó, cách xa Nó không? Người đi về phía trước, người khác đi lùi lại phía sau chẳng? Một người nói, “Chà, đó là dành cho người khác. Điều đó, âm—âm thanh đó, dành cho người khác.”Ồ, không. Không thể như thế.

160 Toàn thể đạo quân Cơ-đốc nghe tiếng kèn. Đức Chúa Trời phán đó là tiếng kèn. Ngài không thể thay đổi nó. Đó là âm thanh mà Ngài đã nói sẽ vang lên. “Bởi điều này tất cả mọi người sẽ biết,” và Hội thánh sẽ đi ra.

161 Một số người trong số họ không tin vào sự Tái lâm theo nghĩa đen của Ngài. Kinh Thánh cho biết Ngài sẽ đến, vì vậy chúng ta đang tìm kiếm sự Tái lâm của Ngài. Nếu Ngài không có ở đây tối nay, chúng ta sẽ trông đợi vào buổi sáng. Nếu Ngài không có ở đây vào buổi sáng, chúng ta sẽ trông đợi Ngài vào đêm mai. Và chúng ta sẽ tiếp tục tìm kiếm. Nếu chúng ta ngủ thiếp đi, chúng ta—chúng ta...chúng ta đã không ngắt đi vô ích. “Vì tiếng kèn của Đức Chúa Trời sẽ vang lên tiếng kèn cuối cùng ấy, và kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại. Và chúng ta là những người còn sống và còn lại sẽ được cất cùng với họ, để gặp Chúa trong không trung, và ở đó mãi mãi.” Đó là âm thanh của chiếc kèn. Cho dù tôi sống hay tôi đã chết, không có sự khác biệt nào. Tôi sẽ nghe thấy tiếng ấy. Tôi sẽ sống lại. Vinh quang thuộc về Đức Chúa Trời! Sống lại.Ồ, vâng. Vâng.

162 Chúa Jê-sus phán, rằng, “Chiên Ta nghe tiếng Ta.” Ngài là Lời được bày tỏ. Khi...Đó là cách chiên của Ngài biết Ngài.

163 Bây giờ hãy nhìn những người Pha-ri-si và họ trong thời đó. “Ồ,” họ nói, “Người này là Bê-ên-xê-bun.” Khi Ngài nói với người đàn bà bên giếng, nơi nào, về tội lỗi của bà ta, những người chồng bà đã có, khi Ngài nói với Na-tha-na-ên rằng ông ta đã ở đâu, dưới gốc cây mà Phi-líp đã gọi ông, ở dưới cây vả, đang cầu nguyện, ồ, những giáo sư đó của thời đó nói, “Người này là Bê-ên-xê-bun. Anh ta là một con quỷ. Anh ta là một thầy bói.”

164 Nhưng điều đó không phải như vậy với Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng, những người còn lại trong số họ. Họ biết điều đó. Tại sao? Họ biết rằng Đức Chúa Trời đã phán rằng khi Đấng Mê-si sẽ đến, dưới tiếng nói được thần cảm của Mô-i-se, Ngài sẽ là một nhà

tiên tri. Và khi họ nhìn thấy những thứ mà Ngài phán được biểu hiện và làm cho hoàn hảo, họ biết rằng đó là thức ăn cho chiên. Họ biết đó là tiếng kèn. Và họ bắt đầu làm theo nó. “Chiên Ta biết điều đó,” bởi vì họ đã thấy Lời của Đức Chúa Trời được bày tỏ.

¹⁶⁵ Bây giờ, nhiều người ngày nay, họ không tin có điều gì đó như là phép báp têm bằng Đức Thánh Linh. Ghé vào đây hoặc nơi nào đó nơi họ có Đức Thánh Linh, và họ thấy lời hứa của Đức Chúa Trời được ứng nghiệm thật chính xác, ồ, “Chiên Ta nghe tiếng Ta.” Họ biết âm thanh của kèn đó vì đó là Kinh Thánh. “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Ngài vẫn là Hê-bơ-rơ 13:8, một cách chính xác.

¹⁶⁶ Bây giờ, tôi không quan tâm, bao nhiêu chiếc kèn nhà thờ đang thổi cũng chẳng quan trọng chút nào. Chúng ta có rất nhiều người chơi kèn trong nhà thờ, anh em biết đấy, thổi kèn khắp mọi nơi, họ nói, “Ồ, những ngày phép lạ đã qua. Không có sự chữa lành Thiêng liêng như vậy.”

¹⁶⁷ Ồ, những con chiên thật không nghe điều đó. Nhưng họ lắng nghe vì tiếng kèn đó, điều có thực đó.

¹⁶⁸ Còi nhà thờ đó có thể phát ra âm thanh bất cứ điều gì. Bạn có thể...Nhìn xem nó có gì hôm nay, những tiếng còi giáo hội. Một người chạy theo cách *này*, và một người đang chạy theo cách *kia*. Và ma quỷ đang ngồi lại, nói, “Này, chúng chỉ đang đánh nhau. Chỉ thế thôi. Ta thậm chí không cần phải di chuyển tay mình.”

¹⁶⁹ Nhưng, hỡi anh em, hãy để tất cả cùng cầm vũ khí một lần, trở lại với mệnh lệnh chung. Ồ, chào ôi! Rồi anh em sẽ thấy một “tiến lên, những tinh binh Đấng Christ,” đúng, không phải nghe còi, mà là nghe kèn.

¹⁷⁰ Chúng ta hãy dừng lại, chỉ trong một phút, và quay lại và xem xét một vài điều ngay bây giờ. Chúng ta sẽ sớm kết thúc, vì tôi không muốn giữ các bạn ở đây quá lâu. Nhưng chúng ta hãy quay lại và xem xét một số người đã nghe thấy âm thanh này. Chúng ta hãy bắt đầu...Và họ đã chắc chắn. Bây giờ, tôi đã cho bạn thấy mọi thứ khác đều không chắc chắn. Hãy chỉ lấy một nhân vật xưa, trong giấy lát.

¹⁷¹ Chúng ta hãy đơn cử tiên tri Gióp. Vậy thì, con người đó đã trải qua một thử thách, nhưng ông biết rằng Đức Chúa Trời yêu cầu của lễ thiêu. Đó là những gì Đức Chúa Trời yêu cầu, và đó là tất cả những gì Ngài đòi hỏi. Và cho dù có bao nhiêu tai họa xảy đến với nhà ông... Đức Chúa Trời không phải lúc nào...

¹⁷² Khi bạn thấy ai đó có điều gì đó không ổn, điều đó không có nghĩa là người ấy đang bị Đức Chúa Trời đánh. Có thể không phải là người ấy làm trái ý muốn của Đức Chúa Trời. Ngài biết trong lòng người ấy có đang nghe tiếng kèn hay không.

¹⁷³ Đức Chúa Trời yêu cầu của lễ thiêu này, và Gióp đã chấp nhận điều đó. Chỉ thế thôi. Họ nói, “Gióp, ông là một tội nhân bí mật. Ông đang làm điều gì đó sai trật.” Nhưng ông biết rõ hơn. Ông đã ở lại ngay đó, vì ông đã nghe tiếng kèn, và ông ở ngay đó với nó.

¹⁷⁴ Và, cuối cùng, ngay lúc cuối cùng, khi ông đã...Ma quỷ đã tung hoành trên ông, và bắt lấy gia đình ông, và nó bắt con cái ông, bắt lạc đà của ông, và lấy hết của cải của ông, và hủy hoại sức khỏe của bản thân ông. Ông ngồi trên đống tro tàn. Trông giống như mọi thứ đã biến mất. Nhưng ông vẫn nói, “Tôi biết Đấng Cứu Chuộc của tôi vẫn sống. Vào những ngày cuối cùng, Ngài sẽ đứng trên đất. Mặc dù những con sâu da phá hủy thân thể này, nhưng trong xác thịt tôi sẽ thấy Đức Chúa Trời.” Không có gì không chắc chắn về điều đó, phải không? Không phải, “Tôi—tôi—tôi—tôi hầu như nghĩ rằng Ngài vẫn sống.” Ông nói, “Tôi biết Ngài sống, và Ngài sẽ đứng vào những ngày cuối cùng trên đất. Mặc dù sâu bọ trên da phá hủy thân thể này, nhưng trong xác thịt tôi sẽ thấy Đức Chúa Trời.”Ồ, chao ôi! Nó đã xảy ra. Ông rất chắc chắn.

¹⁷⁵ Ngày nọ, Áp-ra-ham đang đi dạo trên cánh đồng, nghe Đức Chúa Trời phán, “Hỡi Áp-ra-ham, Ta sẽ...” Ngài đã gặp Áp-ra-ham trước Lời đã viết, và Ngài phán, “Hỡi Áp-ra-ham, Ta sẽ cho ngươi một đứa con trai bởi vợ ngươi, Sa-ra.” Và lúc đó bà đã sáu mươi lăm tuổi, và Áp-ra-ham bảy mươi lăm. Và họ đã sẵn sàng cho điều đó, và ông đã không xấu hổ để làm chứng. Ông biết mình sẽ có đứa con ấy.

¹⁷⁶ Và Kinh Thánh nói, “Người chẳng có lương lực về lời hứa của Đức Chúa Trời qua sự không tin, nhưng đã hoàn toàn tin chắc.”

A-men. Hoàn toàn tin chắc, điều đó có nghĩa là ông đã gặp được điều tối thượng. A-men. Đó là điều đó. Điều tối thượng là cuối con đường. Đó là điều cuối cùng. Đó là—đó là tất cả của nó.

Ông nói, “Tôi hoàn toàn tin chắc rằng, điều chi Đức Chúa Trời đã hứa, thì Đức Chúa Trời có quyền làm trọn được.”

¹⁷⁷ Anh chị em có, tối nay, anh chị em có tin chắc hoàn toàn rằng đây là Đức Thánh Linh không? Anh chị em đã hoàn toàn tin chắc, đây là con đường? Anh chị em có hoàn toàn tin chắc, Ngài là Đấng Chữa Lành không? Anh chị em có hoàn toàn tin chắc rằng Ngài sẽ trở lại không? Anh chị em có hoàn toàn tin chắc rằng Ngài vẫn hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] A-men. Hoàn toàn tin chắc! Vâng.

¹⁷⁸ Chúng ta hãy lấy một người khác, Ê-li, đứng ở đó trên núi. Ông đã đụng độ với Giê-sa-bên và khuôn mặt tô vẽ của bà, và ông đã hầu như cảm thấy mệt mỏi về điều đó. Về tất cả các phụ nữ đều theo kiểu mẫu của đệ nhất phu nhân, có thể là để đầu tóc cắt ngắn bằng bành và bất cứ điều gì họ đã có vào ngày đó. Ông đã làm âm ỉ với điều đó rất nhiều cho đến khi nó—nó hầu như khiến ông chán nản.

¹⁷⁹ Ngay tức khắc, Đức Chúa Trời phán với ông, “Hãy xuống đó. Người biết đây, trời mưa khoảng hai hoặc ba ngày một tuần, quanh đây. Nhưng người đứng trước A-háp, và người nói với người, ‘CHÚA PHÁN NHƯ VẦY. Sương sẽ không rơi từ trên trời xuống cho đến khi ta gọi nó.’” Ồ, chao ôi!

¹⁸⁰ Ông đã không nói, “Bây giờ, hỡi A-háp, có lẽ, có lẽ mọi chuyện có thể diễn ra theo cách này.” Ồ, không. Ông đã hoàn toàn tin chắc, không có gì là không chắc chắn. “Sương sẽ không rơi, mưa sẽ không đến, cho đến khi tôi gọi nó.” A-men. Vinh hiển thay! Ồ, tại sao vậy? Ông đã nghe tiếng kèn. Nó là chắc chắn. Ông biết Đức Chúa Trời của mình. Ông biết điều gì đó sẽ xảy ra, khi Đức Chúa Trời phán ra Lời đó, tất cả trời và đất sẽ qua đi cho đến khi điều đó—điều đó xảy ra, nó sẽ phải xảy ra. Ông hoàn toàn tin chắc.

181 Bây giờ, Ngài phán, “Hỡi Ê-li, Ta muốn ngươi đi lên đó nơi khô cạn nhất trong nước, trèo lên núi nơi không có suối. Nhưng Ta có một cái trên đó cho ngươi.”

182 Ông đã hoàn toàn tin chắc. Ông leo lên núi và ngồi xuống bên khe Kê-rít. “Và bây giờ tôi sẽ làm gì ở trên đây?”

“Ta đã truyền cho những con quạ nuôi ngươi rồi.”

183 “Bây giờ, làm thế nào là chúng những con quạ...Nào, chờ một chút, lạy Chúa”? Không, không. Tiếng kèn đã vang lên. Thế là đủ rồi. “Điều đó sẽ xảy ra như thế nào? Tôi không biết. Tôi không quan tâm. Hiểu không? Tôi không phải lo lắng về điều đó. Đó là việc của Đức Chúa Trời. Ngài đã phán Ngài đã truyền lệnh cho các con quạ.”

184 “Chà, lạy Chúa, Ngài vui lòng giải thích điều đó cho con, và cho con biết chúng thật sự ở đâu...trường nào những con quạ đó đã đến ở đó, để học nói tiếng Hê-bơ-rơ? Kiểu gì...Chúng nấu trên bếp ga, hay chúng đốt củi, hay chúng làm điều đó như thế nào? Và họ sẽ ở đâu...Chúng sẽ giết loại động vật gì? Chúng chỉ là một con chim nhỏ. Làm thế nào mà chúng lại giết thịt bò cho tôi, để mang cho tôi một cái bánh mì thịt bò?” Hiểu không? Hiểu không? Ông đã không đặt câu hỏi đó.

185 Đức Chúa Trời, kèn—kèn của Đức Chúa Trời, Tiếng Ngài vang lên và phán, “Ta có!” (Không phải, “Hỡi Ê-li, Ta có thể làm điều đó.”) “Ta đã làm điều đó.” (“Ta sẽ làm điều đó.”) “Ta đã làm điều đó rồi.” A-men.

186 Đó là Đức Chúa Trời của chúng ta, tối nay. Không phải, “Ngài sẽ làm điều đó.” Ngài đã làm nó rồi. A-men. Ngài đã làm điều đó rồi. A-men. Không phải, “Ngài sẽ; Ngài có thể; có lẽ là Ngài sẽ làm.” Ngài đã làm điều đó rồi. “Ta đã truyền cho những con quạ.”

187 Ngài đã ban Thánh Linh của Ngài cho mọi người. Ngài đã ban các phước lành của Ngài. Ngài thăng thiên lên nơi Cao và ban các ân tứ cho loài người. Người nào đó sẽ nhận lấy nó. Người nào đó sẽ từ chối nó. Không phải là việc của tôi nó đến như thế nào. Miễn là nó đến đó. Đức Chúa Trời đã phán nó sẽ như vậy, và nó là vậy. Vào Ngày Lễ Ngũ Tuần, Phi-e-rơ đã nói, “Hãy hối cải, mỗi người trong anh em, và chịu phép báp-têm, như Danh của

Chúa Jêsus Christ để được tha tội mình, và anh em sẽ nhận được sự ban cho, Đức Thánh Linh.” Nó sẽ đến như thế nào? Tôi không biết. “Lời—lời hứa là dành cho con cái của các người, cho những người ở xa, tức là những người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.” Vậy thì, anh em không thể giải thích điều đó ra. Kèn đã vang lên, và tôi tin điều đó. Tôi đã tuân theo nó, và đã hiểu nó. A-men. Bây giờ hãy thử phản bác lại điều đó với tôi một lần. A-men. Ồ, tôi không hoàn hảo. Không.

188 Giống như đêm đó, người chị da màu đã già, chị ấy nói, “Anh cả, tôi có thể làm chứng được không?”

“Được, thưa bà.”

189 Chị ấy nói, “Tôi muốn nói một điều này.” Chị nói, “Tôi—tôi—tôi không phải là những gì tôi muốn có.” Và chị nói, “Tôi không phải là những gì tôi phải có. Nhưng, có một điều tôi biết, tôi không còn như trước đây nữa.”

190 Vậy, đó, đó là cách chúng ta cảm nhận về nó bây giờ. Tôi không phải như là tôi trước đây, bởi vì tôi đã được cứu tối nay, bởi ân điển của Đức Chúa Trời, và nhận được phép báp têm bằng Đức Thánh Linh, dựa trên sự ủy thác. Nó đã được đổ ra đó vào Ngày Lễ Ngũ Tuần, lời hứa được ban cho, và tôi đã tin điều đó. Không có gì không rõ ràng. Tôi nghe âm thanh. Tôi đã tuân theo nó, và tôi chắc chắn đó là điều như vậy. Chắc chắn. Tôi biết điều đó. Chắc chắn.

191 Si-mê-ôn, một nhà hiền triết già nua khoảng tám mươi tuổi, hàng trăm năm đã không có một nhà tiên tri nào trên trái đất, nhưng ông đã đi lại với một danh tiếng lớn. Một ngày nọ Đức Thánh Linh đã phán với ông, rằng, “Hỡi Si-mê-ôn, người biết đây, người sẽ không chết cho đến khi người nhìn thấy sự cứu rỗi của Chúa.” Vinh quang thay!

192 Có lẽ thầy tế lễ thượng phẩm, đang vuốt râu vài lần, và nói, “Hỡi Si-mê-ôn, ông nên chải râu phía bên kia.”

Ông nói, “Điều đó không quan trọng chút nào.”

“Làm thế nào để ông biết mình đúng?”

“Đức Thánh Linh đã phán với tôi như vậy. Tôi sẽ không chết.”

193 “Ồ, Si-mê-ôn, ồ, ông...Ồ, ông sẵn sàng chết ngay bây giờ.”

194 “Ồ, tôi không quan tâm những gì ông nói. Nhưng Đức Chúa Trời đã phán bảo tôi rằng tôi sẽ không thấy sự chết cho đến khi tôi thấy sự cứu rỗi của Ngài. Không có gì không rõ ràng. Tôi sẽ không chết. Tôi không thể nhìn thấy cái chết cho đến khi tôi nhìn thấy Ngài.” A-men. Chính là điều đó.

“Làm sao ông sẽ làm điều đó, Si-mê-ôn?”

“Tôi, đó không phải là việc của tôi.”

“Ngài ở đâu, Si-mê-ôn?”

“Tôi không biết.”

“Làm thế nào ông biết ông sẽ gặp Ngài?”

195 “Đức Chúa Trời đã phán vậy. Chính là điều đó. Đó là Lời. Tôi sẽ không nhìn thấy cái chết cho đến khi tôi nhìn thấy Ngài.” Ồ, chao ôi!

196 “Ồ, ông già tội nghiệp. Tất nhiên, ông ấy bị mất trí, anh biết đấy. Vì vậy cứ để mặc ông ấy.”

197 Nhưng ông đã thấy Ngài, dù sao đi nữa. Vâng, thưa quý vị. Đức Chúa Trời mở đường cho họ là những người sẽ tiếp nhận Lời Ngài.

198 Chúa Jêsus, khi Ngài còn ở đây trên đất, và Ngài đã đứng đó ở mộ La-xa-rơ.

199 Hoặc, trước đó, khi Ngài đang diễn thuyết với—với dân chúng, về việc nói về cách Ngài, chưa được năm mươi tuổi như thế nào, và nói rằng Ngài đã thấy Áp-ra-ham. Anh em có để ý rằng Ngài đã chắc chắn như thế nào không? Ngài phán, “Trước khi có Áp-ra-ham, đã có TA LÀ. TA LÀ.” Không phải, “Ta đã là, hoặc Ta sẽ là.” Nhưng, “TA LÀ. Ta khẳng định.”

200 Sau đó, Ngài phán, tại mộ của La-xa-rơ, trước khi Ngài xuống đó, Ngài phán, nói với Ma-thê, Ngài phán, “Ta là sự sống lại, là Sự Sống.” Không phải, “Ta phải là, hoặc Ta sẽ là.” Nhưng, “TA LÀ.” A-men.

201 “Anh trai của tôi, nếu Ngài đã có ở đây, ắt đã không chết. Nhưng ngay cả bây giờ, lạy Chúa, hễ điều gì Ngài cầu xin Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời sẽ ban điều đó cho Ngài.”

Ngài phán, “Anh của người sẽ sống lại.”

202 “Ồ, anh ấy sẽ sống lại trong những ngày sau rốt, vào sự phục sinh chung. Anh ấy là một chàng trai tốt. Vâng, tôi tin rằng anh ấy sẽ sống lại.”

203 Nhưng Chúa Jêsus đã đứng thẳng người Ngài lên, một chút, phán, “Nhưng Ta là sự sống lại và Sự Sống.” Không phải, “Ta sẽ là; Ta phải là,” hoặc tương tự. “TA LÀ.” Không có gì ở đó, không có gì dao động, lung lay về điều đó. Không có gì không rõ ràng. Nó rõ ràng.

204 “Ta là sự sống lại và Sự sống. Kẻ nào tin Ta, mặc dầu đã chết, nhưng sẽ sống. Còn ai sống và tin vào Ta sẽ không bao giờ chết.” Không—không phải, “Họ có thể không. Có lẽ họ sẽ không.” “Họ sẽ không. Không có gì—không có gì không rõ ràng về nó. Họ sẽ không chết.”

205 “Kẻ nào nghe Lời Ta và tin vào Đấng đã sai Ta thì sẽ được Sự Sống đời đời, và sẽ không đến với sự Phán xét, nhưng đã vượt khỏi sự chết mà đến Sự sống rồi.”

206 “Họ sẽ không đến với sự Phán xét”? Họ sẽ không đến với sự Phán xét. A-men. Ngài đã nhận lấy sự Phán xét của tôi. Không có việc gì ở đó. A-men. Thế đấy. “Đã vượt khỏi sự chết mà đến Sự sống.” Ồ!

207 Vậy thì bà nói bà tin điều đó. Bấy giờ, Chúa Jêsus không hề nói, “Ồ, người biết đấy, là người tin điều đó, và người biết rằng Ta là Lời, và—và Ta—Ta...Người biết rằng Ta là Đấng sẽ đến. Người đã xưng nhận điều đó. Người tin điều đó. Ta sẽ cho người biết những gì chúng ta có thể làm. Chúng ta hãy đi tập hợp những trưởng lão lại với nhau, và đi xuống xem liệu chúng ta có thể làm được gì với điều đó không.” Không, không. Ngài phán, “Ta sẽ...” Không phải, “Hãy đi xuống và xem liệu Ta có thể khiến người sống lại hay không.” “Ta sẽ đi đánh thức người.” A-men. Không phải, “Ta sẽ—Ta sẽ cố gắng.” “Ta sẽ.” Không có gì không rõ ràng. Đó không phải là tiếng không rõ ràng, khi Ngài phán, “Ta sẽ. Ta sẽ.”

208 Và cũng Đấng đó đã phán, “Ta sẽ,” đã hứa với anh em. Halêlugia! Ồ, chào ôi! A-men.

“Ta sẽ đi và đánh thức người.”

209 Một lần nữa Ngài đã phán, “Hãy phá hủy đền thờ này, và Ta sẽ xem Ta có thể làm gì với nó chẳng?” “Các người phá hủy đền thờ này, và Ta sẽ dựng nó lại trong ba ngày.” Không có gì không rõ ràng. “Bây giờ Ta sẽ thử. Tất cả các người có thể đứng xung quanh và xem liệu Ta có thể làm được điều đó hay không?” À, không. “Ta sẽ dựng nó lên.” Không có gì không chắc chắn. “Ta sẽ dựng nó lên. Các người—các người hãy phá hủy nó; Ta sẽ dựng nó lên.”Ồ, chào ôi!

210 Tại sao? Ngài đã biết rằng Ngài là Người đó, trong Kinh Thánh, mà Đa-vít đã nói đến. “Ta sẽ không để linh hồn Người trong âm phủ, Ta cũng sẽ không để cho Đấng Thánh của Ta thấy sự hư nát.” Và Ngài biết Ngài được bao gồm trong lời hứa trong Kinh Thánh đó, vì vậy cho nên Ngài đã chắc chắn.

211 Vậy thì, chúng ta không thể chắc chắn như vậy sao? Chúng ta lấy Ngài, làm gương mẫu, cho những điều khác. Chừng nào Lời của Đức Chúa Trời đã phán điều đó, chúng ta có thể chắc chắn về Lời như Ngài đã nói về nó không?

212 “Ta là sự sống lại và Sự sống.” “Ta sẽ dựng nó lên lại.” A-men. Tại sao? Ngài biết Lời đã nói về nó, và Ngài chắc chắn hiện ra.

213 Nếu tôi là người đó ở đó trong Giảng 5:24, “Ai nghe Lời Ta mà tin vào Đấng đã sai Ta, thì được Sự sống đời đời, và Ta sẽ cho người ấy sống lại vào những ngày sau rốt. Người đó sẽ không đi vào sự Phán xét; đã vượt qua sự chết mà đến với Sự sống.” Đó là—đó là chúng ta. Và chúng ta sợ hãi về điều gì? Chuyện gì vậy?

214 Nhãn mác bạn đang mang nó có gì quan trọng? Bạn tự xưng mình là *người này*, *người kia*, hay *người nọ*. Chúng ta là con cái của Đức Chúa Trời, bởi ân điển của Đức Chúa Trời. Chúng ta được đầy dẫy Đức Thánh Linh, bởi ân điển của Đức Chúa Trời. Có quan trọng gì về việc liệu người *này* là *thế kia* hay *thế kia*, nếu người đó là một tín đồ Trưởng Lão, Giám Lý, Báp-tít? Nếu người đó được đầy dẫy Đức Thánh Linh, người đó sẽ có Sự sống phục sinh trong người. A-men. Đúng, vậy thì, vào Ngày Lễ Ngũ tuần...

215 Chúa Jêsus đã phán với họ, trong Lu-ca 24:49, “Này, Ta ban cho các người một lời hứa.” Không phải, “Ta có thể làm điều đó.

Ta sẽ thấy những gì Ta có thể làm về điều đó.” “Ta sẽ ban cho các người lời hứa của Cha Ta. Nhưng hãy lên đó đến thành Giê-ru-sa-lem và đợi cho đến khi các người đã mặc lấy quyền phép.”

216 Vậy thì, điều gì sẽ xảy ra nếu họ cùng chờ đợi, nói, ồ, sáu ngày, họ nói, “Chúng ta còn chờ gì nữa? Tôi tin rằng chúng ta nên chấp nhận nó bằng đức tin. Anh em có nghĩ vậy không?”

217 Điều gì sẽ xảy ra nếu Gia-cơ nói, vào ngày—ngày thứ chín, nói, “Si-môn, hãy đến đây một chút. Anh biết đấy, ngày nọ tôi có một cảm giác kỳ lạ. Hiểu không? Và anh biết tôi tin gì không? Tôi—tôi—tôi tin rằng Ngài chỉ không muốn chúng ta đợi ở đây. Tôi tin rằng chúng ta đã có—chúng ta đã có được nó rồi. Anh có nghĩ vậy không? Chúng ta hãy tiếp tục với công việc của chúng ta. Chúng ta hãy tiếp tục với chức vụ của mình”? Ồ, nó ắt đã không bao giờ xảy ra.

218 Tại sao? Họ đã biết điều đấng tiên tri đã nói. Bây giờ hãy lắng nghe. Đấng tiên tri nói, “Giềng mỗi thêm giềng mỗi, hàng phải thêm hàng, thêm hàng; một chút chỗ này và một chút chỗ kia.” “Điều gì tốt đẹp thì giữ lấy.” “Vì Ta sẽ dùng môi lạ lưỡi khác mà phán với dân này. Và đây là nơi yên nghỉ, ngày sa-bát.” Họ đã biết điều gì đó phải xảy ra khi Nó đến.

219 “Ta sẽ đổ Thần Ta trong ngày sau rốt.” Giô-ên 2:28, “Sẽ xảy ra trong những ngày sau rốt, Đức Chúa Trời phán, Ta sẽ đổ Thần Ta trên mọi loài xác thịt, và các con trai và con gái của các người sẽ nói tiên tri. Trên các tôi trai và tở gái của Ta, Ta sẽ tuôn đổ Thần Ta, trong ngày đó. Ta sẽ tỏ cho thấy các dấu hiệu ở trên trời và—và ở dưới đất, và lửa, và khói, và hơi nước.”

220 Họ biết rằng phải có một số kinh nghiệm đi cùng với việc Đức Thánh Linh đến. Họ đã không nhận lấy âm thanh không rõ ràng. Nhưng khi họ cảm thấy có điều gì đó hành động và thấy bằng chứng Kinh Thánh đang hành động với điều đó, họ đã chắc chắn. Họ đi ngay ra đường. Xin lỗi. Ồ, chao ôi! Họ đã chắc chắn đó là Đức Thánh Linh.

221 Anh em biết họ chắc chắn như thế nào không? Cho đến khi, Phi-e-rơ, người nhỏ bé ít học đó, nhảy lên một gốc cây hay cái chòi, hoặc ở đâu đó, nói, “Hỡi những người Giu-đa,” cái ngực

nhỏ ướn ra như một con gà trống oai vệ. Ông nói, “Hỡi những người Giu-đa, các người cư ngụ tại Giê-ru-sa-lem! Ta đã sợ các người, một thời gian trước đây; bây giờ, ta không sợ. Hãy để điều này được biết cho các người, và ghi nhớ những lời của ta. Những người này không phải là say rượu như các người nghĩ. Nhưng đây là Điều đó.” “Chúng ta hy vọng đây là Điều đó”? “Chúng ta tin đây là Điều đó”? Ông nói, “Đây là Điều đó mà đã được đáng tiên tri Giê-ên nói đến.” Halêlugia! Không có gì không rõ ràng về nó. “Đây là Điều mà đã được đáng tiên tri Giê-ên nói đến.” Ôi, chao ôi!

²²² Chúa Jê-sus phán, trong Mác 16, đã ủy thác cho Hội thánh của Ngài, “Các người hãy đi khắp thế gian, rao giảng Phúc Âm.” “Những dấu hiệu này có lẽ nên; họ sẽ, thỉnh thoảng, có thể chẳng”? “Chúng sẽ đồng hành với những người tin. Những dấu hiệu này sẽ theo những người tin. Nhân Danh Ta họ sẽ đuổi quỷ. Họ sẽ nói những thứ tiếng mới. Nếu họ bắt phải con rắn hoặc uống thứ chết người, nó sẽ không gây hại cho họ. Nếu họ đặt tay lên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ bình phục.” Không phải, “Có thể.” “Họ sẽ. Những dấu hiệu này sẽ theo những người tin.”

²²³ Xin để tôi tóm tắt lại, bằng cách nói điều này, trong vài phút tới, thưa anh, chị em. Tôi tin điều đó. Tôi tin rằng mọi thứ khác, bất cứ điều gì trái với Điều đó, đều không đúng. Tôi tin, mọi thứ chống lại Điều đó sẽ sụp đổ. Tôi tin, tôi không quan tâm có bao nhiêu chủ nghĩa cộng sản, hay bao nhiêu trong số các chủ nghĩa này và chủ nghĩa kia, chủ nghĩa giáo hội và chủ nghĩa La-mã, và tất cả những thứ khác, chủ nghĩa nước Mỹ và mọi thứ khác sẽ sụp đổ.

²²⁴ Nhưng Lời đó sẽ tồn tại Đời đời, bởi vì Đó là một Lời. Và trước khi nó là một Lời, nó phải là một ý nghĩ. Và một từ là một suy nghĩ được biểu lộ. Và Đức Chúa Trời, trong Đời đời, nó đi vào tâm trí Ngài. Ngài bày tỏ những ý tưởng của Ngài. Nó trở thành một Lời, và Lời phải được thể hiện.

²²⁵ Đó là lý do, khi Ngài nói về Đấng Mê-si, thì phải có Đấng Mê-si đến. Ngài nói rằng sẽ có một Hội thánh trong những ngày sau rốt, không tì vết hay không vết nhăn trên nó; sẽ có một Hội

thánh ở đó. Halêlugia! Ngài đã nói điều đó. Tôi nhận lấy Lời Ngài. Tôi tin nó.

226 Tôi tin rằng Ngài đã hứa ban Đức Thánh Linh cho mọi tín hữu mà muốn tin. Tôi tin Phi-e-rơ, vào Ngày Lễ Ngũ tuần, khi ông giảng bài giảng trừ danh đó, và bảo tất cả họ hãy ăn năn và chịu phép báp têm, rằng những dấu hiệu này sẽ đến, và *điều này*. “Ai kêu cầu Danh Chúa sẽ được cứu.” Tôi tin rằng đó là Lễ thật; đứng trên đó. Tôi đã thấy nó được biểu hiện.

227 Tôi biết tôi đang chiến đấu với nó. Và tôi biết mình đang cố tạo ra một bước chân. Trước khi tôi thực hiện một bước chân, tôi phải cắt bỏ mọi thứ rối rắm, rào cản, mọi thứ khác, để thoát khỏi nó. Nhưng mỗi khi bạn thực hiện một bước, bạn đang tiến về phía trước. A-men. Chỉ cần lấy dao và cắt đứt nó.

228 Nhiều người trong các bạn nhớ đến Paul Rader, một người bạn rất quý báu. Tôi chỉ là một thầy giảng trẻ, rất trẻ. Tôi đã từng đến Pháo đài Wayne, lắng nghe anh ấy, tại Đền tạm Rediger. Anh chàng to lớn! Anh ấy lùi lại, kéo quần lên, giơ tay lên và gầm gừ như một con gấu, và tôi nghĩ anh sẽ nhảy qua bụi giăng. Khi anh ấy... Và anh ấy sẽ bắt đầu với một phân đoạn, vâng, trong Sáng thế ký, và kết thúc trong Khải huyền, tất cả trở đi trở lại. Paul đúng là một người đàn ông.

229 Nói chuyện vào một ngày nọ, anh ấy nói, “Tôi từng là một người khai thác gỗ ở Oregon,” nơi anh ấy đến. Nói rằng, “Ngày nọ, anh biết đấy,” anh nói, “tôi—tôi vừa ở trong các cánh đồng truyền giáo, một nơi nào đó rất xa.” Bây giờ tôi quên nó đã ở đâu. Và anh ấy đang làm công việc truyền giáo.

230 Anh ấy tin vào Đức Chúa Trời, tin vào sự chữa lành Thiên giêng liêng. Và Paul nói, ngay tại đây nơi hội thánh thế giới đứng ngày nay, anh nói, “Nếu tôi đã mang sứ điệp ân điển của tôi đến với những người Ngũ tuần đầy nhiệt huyết, thay vì làm những gì tôi đã làm ở đây với nhóm các anh,” nói, “và khiến bản thân tôi phải lo lắng, bị gọi đến một nơi với số nợ hàng nghìn lần hàng nghìn đô-la. Tôi đã lo lắng cho bản thân cho đến nỗi tôi bị ung thư, và sắp chết. Nếu tôi đã mang sứ điệp ân điển của mình đến cho những người Ngũ Tuần đầy nhiệt huyết, thì Đức Chúa Trời ắt đã ban phước dồi dào cho tôi vì điều đó.” Đúng.

231 Anh ấy nói rằng anh ấy đã ở dưới đó trong—trong rừng rậm, và anh ấy bị sốt nước đen hay gì đó. Điều đó thật tồi tệ. Và anh ấy đã trở lại rừng rậm, và là một người tin vững chắc vào sự chữa lành Thiên liêng. Và anh ấy nói rằng anh ấy ngày càng ốm hơn. Anh đã cầu nguyện, cầu nguyện. Và một số nhà truyền giáo nói rằng họ sẽ lấy thuyền và đi kiếm một bác sĩ.Ồ, họ có thể mất nhiều ngày để kiếm bác sĩ. Và anh ấy nói, “Tôi—tôi...Đừng làm thế. Hãy cứ để mặc nó.” Nói, “Nếu Chúa không chữa lành cho tôi, thì tôi sẽ về Nhà.”

232 Vì vậy anh ấy nói vợ anh ở lại trong phòng với anh. Trời cứ càng lúc càng tối hơn. Và nói rằng anh ấy đã gọi cho vợ mình, nói, “Em yêu, hãy nắm lấy tay anh.” Nói, “Chỉ cứ cầu nguyện cho anh. Bây giờ trời sắp tối.” Nói, “Anh—anh tin rằng những bóng tối đang đổ xuống xung quanh anh.” Anh ấy nói, “Hãy nắm...Cứ nắm tay anh và cầu nguyện, trong khi anh đi.” Anh đã gắng hết sức, để gặp Chúa.

233 Anh ấy giống như rơi vào trạng thái hôn mê. Và anh ấy nói rằng anh mơ thấy mình quay lại đây lần nữa ở Oregon, như là một thanh niên, đi đốn gỗ. Và ông chủ trại nói, “Paul, lên đây ở một sườn đồi nào đó, và đốn một cây nào đó, kích thước nào đó.”

234 Anh nói rằng anh đã chạy lên đồi với đôi chân trẻ trung của mình, và đốn ngã cây, và tĩa nó, cắm rìu xuống. Anh nói chiếc rìu to, hai lưỡi, và nhọn của anh đi vào cây thông mềm mai, thật dễ dàng. Và nói rằng anh ấy đã nắm được nó, nghĩ, “Chà, mình sẽ chỉ mang nó xuống đồi.”

235 Con người tốt, mạnh mẽ đó, nói, “Tôi đã từng tập cách chụm đầu gối vào nhau, và nhắc lưng lên, bộ phận lớn nhất của một người đàn ông.” Cơ bắp của anh ấy ở lưng và vai, mặt sau của chân anh ấy. Nói, “Tôi nhặt một khúc gỗ lớn,” đặt nó lên vai anh, bước đi. Nhưng nói, “Đó chỉ là một khúc gỗ bình thường, nhưng,” nói, “tôi chỉ...” [Anh Branham va vào micrô—Bt.] Tôi xin lỗi. Nói, “Tôi chỉ đơn giản là không thể di chuyển khúc gỗ đó.” Tôi xin lỗi.

236 Anh ấy nói, “Tôi chỉ đơn giản là không thể di chuyển khúc gỗ đó.” Anh ấy nói, “Tôi đã cố gắng, và tôi đã cố gắng nhặt nó lên, và tôi thật sự không thể làm được.” Anh ấy nói, “Tôi đã lấy hết sức lực của mình.” Anh ấy nói, “Tôi hoàn toàn không thể di chuyển

khúc gỗ đó.” Và nói, “Cuối cùng, tôi đã quá yếu, tôi chỉ đặt xuống gốc cây và bắt đầu lau mồ hôi. Tôi đã hoàn toàn kiệt sức.”

²³⁷ Và nói, “Sau một lúc, tôi nghe thấy giọng nói của ông chủ của tôi.” Nhưng nói, “Đó là giọng nói êm dịu nhất mà tôi từng nghe.” Và nói, “Khi tôi quay lại, một giọng nói nói với tôi, ‘Paul.’ Và tôi nói, ‘Vâng, ông chủ, gì vậy?’ Nói, ‘Anh kéo nó để làm gì?’” Anh ấy nói, “Ồ, ông đã ra lệnh cho tôi mang nó xuống trại, và tôi đã kiệt sức, với nó. Tôi thật sự—tôi thật sự không thể làm được điều đó, ông chủ à.’ Ông ấy nói, ‘Paul, anh không thấy dòng nước đó đang chảy ngay ở đó sao?’ Nói, ‘Vâng.’ Nói, ‘Dòng suối đó chảy ngay xuống trại. Tại sao anh không ném nó xuống nước, nhẩy lên nó và đi xuống trại?’ Nói, ‘Tôi chưa bao giờ nghĩ đến điều đó.’”

²³⁸ Vậy anh chỉ lặn nó vào trong nước, nhẩy lên nó, và nói, “Ồ, chao ôi!” Anh bắt đầu té nước, và nhẩy, và la hét, tột độ bằng giọng nói của mình, khi anh lướt qua những gợn sóng, và xuyên qua mặt nước, mọi thứ, cười trên khúc gỗ này, đi xuống, kêu lên, “Tôi đang cười trên nó! Đang cười nó!”

²³⁹ Anh ấy nói, điều đầu tiên, anh tỉnh lại, anh ở ngay giữa sàn nhà, và vợ anh ta hét lên với anh ta. Anh hét lên, “Tôi đang cười nó! Tôi đang cười nó! Tôi đang cười nó!” Hỡi các anh em!

Các quốc gia đang tan vỡ, Israel thức tỉnh,
 Những dấu hiệu mà Kinh Thánh đã báo trước;
 Ngày của dân Ngoại được tính, với những hoạn
 nạn đè nặng.

“Hãy trở về, Ô hỡi dân tan lạc, với quê hương
 của chính mình.”

²⁴⁰ Sứ điệp này của Lời Đức Chúa Trời là Lẽ thật. Sống hay chết, tôi đang cười trên Nó. Tôi không... Tôi không làm âm ĩ với Nó. Tôi không cố gắng làm ồn ào về Nó. Tôi chỉ nhận lấy Nó, và tôi đang cười Nó. Hãy để những người chỉ trích tăng lên. Tôi sẽ cười qua mọi cơn sóng. Tôi sắp vào trại, một trong những ngày này, dựa trên Lời Chúa. A-men. Tôi chắc chắn sẽ đến đó.

Chúng ta hãy cùng cầu nguyện.

²⁴¹ Tại sao bạn lại phải vật lộn với gánh nặng tội lỗi của mình? Tại sao bạn lại ở tình trạng như bạn hiện có, không biết mình

đang đứng ở đâu, chạy từ nhà thờ này sang nhà thờ khác, và từ nơi này đến nơi khác? Tại sao bạn không chỉ ném nó vào, trên thập tự giá, tối nay, và cười trên Lời? Tại sao bạn không nhận lấy lời hứa của Chúa tối nay và bước ra khỏi mớ hỗn độn, bước ra một bầu trời rộng lớn, rộng mở như thế? Đừng chiến đấu chống lại Nó. Đừng lo lắng với Nó. Chỉ tin Nó, chấp nhận Nó. Đó là Vương quốc không thể dời chuyển. Cười trên Nó.

242 Nếu bạn bị đau ốm tối nay, hãy nhận lấy lời hứa của Đức Chúa Trời, “Ta là Chúa đáng chữa lành mọi bệnh tật của người.”

243 “Làm sao tôi sẽ khỏe lại được, Anh Branham? Bác sĩ nói tôi bị bệnh tim, tôi bị ung thư, tôi bị *điều này, điều kia*, bất kể nó là cái gì. Tôi bị điếc, câm. Tôi bị mù.” Điều gì, điều đó có gì quan trọng? Chỉ chấp nhận lời hứa của Đức Chúa Trời và cười trên nó.

244 Chúng ta hãy lấy một cây gậy to lớn, và đưa nó xuống đây, và trên đầu nó viết rằng, “Lời cầu nguyện của đức tin đã được cầu nguyện tối nay; tôi sẽ đi trên nó. Kinh Thánh cho biết, ‘Lời cầu nguyện bởi đức tin sẽ cứu người bệnh, và Đức Chúa Trời sẽ đỡ người ấy dậy. Nếu người có phạm tội, cũng sẽ được tha.’ Tôi đang cười trên nó. Tôi tin nó.”

245 Nếu bạn đã làm sai, nếu tối nay bạn tỏ ra bướng bỉnh, “Kẻ nào che đậy tội lỗi của mình sẽ không thịnh vượng. Nhưng ai xưng nhận tội lỗi của mình thì sẽ được thương xót.” Tại sao không thú nhận nó?

“Ồ, tôi phải làm gì, Anh Branham?”

246 Xưng nó ra, và sau đó cười trên nó. Đức Chúa Trời đã phán vậy. Nó sẽ giúp bạn thoát khỏi tội lỗi của mình ngay lập tức.

247 Có người đó ở đây tối nay không, người mà chưa bao giờ đặt niềm tin thực sự của họ vào Đức Chúa Trời để được cứu rỗi linh hồn mình, và bạn có muốn được ghi nhớ trong lời cầu nguyện khi chúng ta kết thúc không? Bạn chỉ cần giơ tay lên, và nói, “Hãy cầu nguyện cho tôi, Anh Branham. Tôi muốn trút bỏ những lo lắng của mình.” Chúa ban phước cho bạn. Chúa ban phước cho bạn. “Tôi muốn trút bỏ...” Chúa ban phước cho cho bà, thưa bà. “Tôi muốn trút bỏ sự lo lắng của mình.” Chúa ban phước cho anh, người anh em. Chúa ban phước cho ông phía sau đó, thưa

ông. Chúa ban phước cho cho cô, cô gái trẻ. Được rồi. Đúng thế. Chúa ban phước cho bạn. “Tôi muốn trút bỏ sự lo lắng của mình cho Ngài và chỉ thực hiện lời hứa của Ngài ngay bây giờ. Tôi tin rằng Ngài đã hứa, ‘Kẻ nào đến với Ta, Ta sẽ không bỏ người đó ra ngoài đâu.’”

248 “Không phải cách mà tôi cảm thấy, ‘Tôi đã được cầu nguyện cho tối hôm qua, Anh Branham; tôi không cảm thấy tốt hơn chút nào.’” Điều đó không liên quan gì đến nó. Tôi không dựa vào cảm xúc của mình. Tôi đang dựa trên Lời Ngài. Đó là lời hứa của Ngài.

249 “Anh Branham, tôi đã đến bàn thờ, bốn hoặc năm lần, cố gắng nhận được Đức Thánh Linh. Tôi chưa bao giờ có được Điều đó.”

250 Đó không có nghĩa là không có gì. Chỉ cần ở ngay trên khúc gỗ, nó sẽ đưa bạn đến thẳng tới trại, trong trại của Con Đầu Lò, trong trại của các vị thánh đồ. Bạn sẽ đến đó. Chỉ cần ở lại trên khúc gỗ của bạn, và hét lên và la lớn hết sức ca ngợi Đức Chúa Trời. Đó là cách để làm việc đó.

251 Trong khi chúng ta cúi đầu, bạn có thực sự muốn cười lên nó không? Thế thì, điều nhỏ bé đó đang gõ nhẹ vào tấm lòng bạn, bạn có muốn đến đây và đứng trước bàn thờ một phút và để chúng tôi cầu nguyện và đặt tay trên bạn không? Chúng tôi rất vui vì bạn đến.

252 Chúng ta hãy lấy điều gì đó nhỏ bé đặt quanh tấm lòng bạn tối nay, và nó nói, “Bạn biết đấy, bạn đã sai. Bây giờ hãy giơ tay lên.” Được rồi.

253 Bạn đã bước lên khúc gỗ, khúc gỗ của lời hứa Ngài; cây đó, cây thập tự đã bị đốn hạ. Hãy đặt vòng tay của bạn quanh thập tự giá này ngay bây giờ. Bước ngay đến đây và nói, “Bây giờ tôi sẽ đi trên nó. Ngay bây giờ tôi sẽ tin vào điều đó. Tôi sẽ chấp nhận nó. Tôi tin nó. Tôi sẽ không bao giờ thay đổi. Tôi sẽ ở lại đứng với Lời đó, cho đến khi điều đó được xác nhận. Và sau khi điều đó được xác nhận, tôi sẽ đi tới bên phải và lên một cái khác, và bắt đầu cười đi ngay.” Hiểu không?

254 Và lời này đến lời khác, từng bước, bạn sẽ sở hữu mọi thứ mà Đức Chúa Trời đã hứa với bạn. “Vì mọi sự đều có thể được,”

đối với người nào sẽ cưới trên nó. Cưới trên lời hứa của Ngài, vì điều đó chắc chắn sẽ đưa bạn đến trại. Nó sẽ đưa bạn đến sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.

255 Bạn sẽ đến bây giờ trong khi chúng ta đang cúi đầu chứ? Và cầu xin cho bất cứ ai mà muốn đứng trước bàn thờ, chỉ trong giây lát để cầu nguyện.

256 “Con đang cưới trên nó, Chúa ôi. Chúa ôi, con tin. Tất cả những nghi ngờ của con đều bị chôn vùi trong nguồn nước. Chúa ôi, con đang đến. Con tin điều đó. Tối nay con đang bước đứng vào Lời, và con sẽ tin điều đó bằng cả tấm lòng mình. Con đang nhận lấy Ngài theo Lời Ngài.”

257 Một người phụ nữ yêu quý đứng đây tại bàn thờ, để—để chứng thực với Đức Chúa Trời rằng chị ấy thực sự có ý định. Mời bạn đến, những người đã cúi đầu, và bàn tay đã giơ lên, và muốn được ghi nhớ trong lời cầu nguyện? Mời các bạn bước lên đây? Chúa ban phước cho bạn. Chỉ cần đi lên. Chính là điều đó. Hãy đến ngay và đứng ở đây. Nói, “Con sẽ cưới trên nó. Chúa ôi, Ngài đã hứa, điều gì đó đã gõ vào lòng con, và con đang đến ngay bây giờ để làm điều đó. Và con sẽ tiếp tục ở trên nó cho đến khi nó đưa con đến ngay trại. Con đang đến ngay trại của các thánh đồ của Đấng Chí Cao.” Chúa ban phước cho bạn. Tốt đấy. Hãy đến ngay bây giờ, bạn nào muốn cưới trên đó. Cứ theo cách bạn có, “Thật như tôi đây, không bào chữa đâu.”

258 Hãy nhớ. Bạn nói, “Đó có phải là một cây thập tự không?” Đúng. Một lần nọ, có một cây bị đốn hạ, và nó đã được trồng lại trên Đồi Sọ. Chỉ cần nhảy lên cây đó tối nay, với những lời hứa của Đức Chúa Trời, Lời đã được treo trên cây đó.

259 Tôi đang cưới trên nó. Tôi sẽ tin điều đó, với tất cả tấm lòng của mình. Tôi muốn làm nhiều điều như đến đây và bắt tay các anh em của tôi.

260 Xin Chúa ban phước cho bạn, vì chỗ đứng vững cảm của bạn. Tôi muốn bạn ở lại đây, chỉ một chút, trong khi chúng ta cầu nguyện. Xin Chúa ban phước cho bạn, anh trai của tôi. Em gái quý giá của tôi, Chúa ban phước cho bạn. Chúa Jêsus...?...Chúa

ban phước cho bạn, anh trai của tôi. Cầu trời ban phước cho chị. “Xin hướng dẫn con.” Hướng dẫn bạn qua sông.

²⁶¹ Hãy nhớ rằng, như là một tôi tớ của Đấng Christ, tôi có trách nhiệm về sự rao giảng Lời. Tôi chịu trách nhiệm về lời làm chứng của mình. Và tôi sẽ đứng đây tối nay...

²⁶² Và một người đàn ông năm mươi lăm, hay năm mươi ba tuổi, được năm mươi tư vào tháng Tư, và đứng ở đây và biết rằng, ngay cả khải tượng cuối cùng này, nó có thể là vài ngày cuối cùng của tôi trên trái đất. Tôi—tôi có thể rời xa anh chị em trong vài ngày tới. Tôi không biết nó có nghĩa là gì. Chỉ lắng nghe bằng và rút ra kết luận của riêng bạn. Tôi không biết nó có nghĩa là gì. Liệu tôi có đứng đây, và nửa tin nửa ngờ rằng đó có thể là những sứ điệp cuối cùng của tôi mà tôi từng rao giảng, là ở ngay đây tại Phoenix, và nói điều gì đó mà sai, và biết rằng điểm đến của tôi nằm nơi xa kia, và tôi sẽ bị phán xét bởi những lời nói của tôi không?

²⁶³ Hỡi các anh em của tôi, hãy để tôi nói điều này với anh em, và các chị em của tôi. Anh chị em đã dự các buổi nhóm. Anh chị em biết điều gì, sự phân biệt và những sự việc. Tôi có bao giờ nói điều gì với anh em, trong Danh Chúa, ngoài những gì ứng nghiệm không? Tôi sẽ hỏi bất kỳ ai. Không, thưa quý vị. Trên khắp thế giới, và hàng ngàn sự hiện thấy, chưa bao giờ không ứng nghiệm. Và tôi nói sự thật với anh chị em tối nay, Huyết của Chúa Jêsus Christ đủ nhiều để tẩy sạch mọi vết nhơ, và nó sẽ như vậy.

Kìa trông Suối thiêng Huyết báu tuôn đầy.

Và anh chị em đang đứng tại Đó bây giờ.

Từ hồng Em-ma-nu-ên phát nguyên,

Điều duy nhất chắc chắn mà còn lại trên đất.

Tội nhân tắm mình dưới suối huyết này,

Sạch hết mọi gian ác liền.

²⁶⁴ Tôi sẽ hỏi các vị mục sư truyền đạo này bây giờ, và thưa các anh em, liệu các anh có bước ra đây giữa những người này không. Có bao giờ ai là...Đó có phải là cách, các bạn gọi các mục sư truyền đạo đến cầu nguyện với dân sự không? Tất cả các mục

sư ở đây, thế thì, mà muốn, quan tâm đến việc nhìn thấy các linh hồn được cứu, hãy đến đây và đứng như một nhóm cầu nguyện, nơi chúng ta có thể tự ràng buộc mình với nhau, tránh xa mọi thứ khác, và tách mình ra. Đây là những người nam và những người nữ đang đóng ấn điểm đến của họ, tối nay, bởi Huyết của Chúa Jê-sus Christ, đón nhận Ngài theo Lời Ngài, cưỡi lên ngay vào trong sự Hiện diện của Ngài, trên Lời của Ngài, và nói, “Lạy Chúa, có con đây. Con không có gì để dâng ngoài bản thân mình, và xin nhận lấy con.” Mời anh em đứng với họ, nếu anh em muốn? Bất cứ ai muốn, hãy đến và đứng. Xin Chúa ban phước cho các anh, các anh em của tôi. Điều đó tốt đẹp vô cùng. Tôi thích nhìn thấy những người đàn ông dũng cảm, mà quan tâm đến linh hồn. Tôi đoán, các anh em của tôi, điều đó tốt. Đi đường này. Tốt đấy. Đứng xung quanh. Bây giờ chúng ta hãy...

²⁶⁵ Nếu người chơi dương cầm muốn chơi nhạc, nếu cô ấy muốn, chúng ta hãy hát bài thánh ca này, cách êm dịu bây giờ, điềm đậm, tôn kính.

²⁶⁶ Chúng ta không đến với một điều gì đó hoang đường. Chúng ta sẽ không đến với một thứ gì đó chỉ là một—một—một niềm tin giả tạo. Nhưng chúng ta đang đến trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, Giê-hô-va Đức Chúa Trời vô sở bất năng, Đấng đã hứa, rằng, “Hễ nơi nào có hai hoặc ba người nhóm lại trong Danh Ta, thì ở đó Ta ở giữa họ.” Nói chuyện với Ngài như bạn nói với bạn của mình, “Lạy Chúa, con xin lỗi. Con đã phạm tội.” Và chúng ta sẽ hát.

Kìa trông Suối thiêng Huyết báu tuôn đây,
 Từ hông Em-ma-nu-ên phát nguyên,
 Tội nhân tắm mình dưới Suối huyết này,
 Sạch hết mọi gian ác liền.

Kìa tên cướp xưa lúc chết phước thay
 Kịp trông Nguồn huyết Ngài đây;
 Dầu tôi xấu xa, giống kẻ cướp này,
 Nhờ huyết được trong trắng ngay.

Nhờ tin chính tôi thấy Suối ấy lóng lai
 Từ hông của Ngài trào sôi,

Đề mục của tôi ấy ái tâm Ngài,
Vẫn nói cho đến khi tôi chết rồi.

267 Bây giờ chỉ cần thực tế một chút. Bạn không là gì cả. Không ai trong chúng ta là gì cả. Và bây giờ hãy chân thành với tất cả tấm lòng của mình, chỉ cúi lòng và cúi đầu anh chị em, ở mọi nơi, trên tòa nhà.

268 Lạy Cha Thiên Thượng của chúng con, con biết rằng Lời Cha nói rất đúng. Chúng không thể sai. Chúng là Lời của Đức Chúa Trời. Chúng là Đức Chúa Trời. Và Ngài đã phán, “Kể đến cùng Ta, thì Ta sẽ không bỏ ra ngoài đâu.” Và các quý ông và quý bà này, dưới sự tin chắc, biết rằng họ không đúng, họ đã tiến về phía trước, tối nay, Chúa ôi, để thú nhận rằng họ sai, biết rằng họ đã bị thôi thúc bởi động cơ nào đó bên trong mà—mà đã mời họ đến với Nguồn nước. Và họ đứng đây, cúi đầu và cúi cả lòng mình, để uống nước Sự sống, một cách nhưng không, mà đã được Đức Chúa Trời hứa. Lạy Cha, xin tiếp nhận họ, vào trong Vương Quốc Cha. Họ là của Ngài.

269 Ngài đã phán, “Vị bằng Cha Ta không kéo đến thì chẳng ai có thể đến được cùng Ta. Và hết thấy những kẻ Cha đã ban cho Ta sẽ đến cùng Ta.” Và nó cho thấy rằng Đức Chúa Trời đã ban những thứ này cho Đấng Christ, vì một món quà tình yêu. Và họ đứng đây, Chúa ôi. “Không ai có thể nhỏ chúng khỏi tay Ta.” Và con nguyện xin, Đức Chúa Trời ôi, rằng Ngài sẽ bảo vệ họ tối nay, khi họ đứng ở đây, và ban cho họ phép báp têm bằng Đức Thánh Linh trong khi họ ở đây tại bàn thờ.

270 Nguyện xin quyền năng vĩ đại của Đấng Christ bao trùm cuộc sống của họ bây giờ! Họ đã xưng tội của họ. Họ tiến về phía trước. Ngài đã phán, “Kẻ nào sẽ xưng Ta ra trước mặt thiên hạ, thì Ta sẽ xưng người đó ra trước mặt Cha Ta và các Thiên sứ thánh.” Chúng con biết công việc đó đang được thực hiện.

271 Bây giờ, lạy Chúa, xin niêm phong họ vào Vương quốc của lời hứa, của Đức Thánh Linh. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin tuôn đổ Thánh Linh của Ngài trên họ, và làm họ đầy dẫy Thánh Linh của Đức Chúa Trời hằng sống, để họ có thể là những lời chứng sống động suốt cuộc đời của họ, về Nước Đức Chúa Trời.

272 Bây giờ xin cử tọa đứng. Mọi người ở trong sự cầu nguyện giờ này. Chúng tôi sẽ cầu nguyện để những...

273 Bây giờ, mỗi người trong các bạn đến đây tối nay, cảm thấy rằng mình đã có tội trong lòng, bây giờ không thể làm gì khác ngoài việc tin vào điều đó. Đức Thánh...Bạn chấp nhận *Điều này* bởi đức tin. Đây là đức tin, rằng bạn chấp nhận. Chúa Jêsus phán, “Chẳng ai có thể đến với Ta nếu Cha Ta không kéo người ấy đến trước. Và tất cả những ai đến với Ta,” Ngài sẽ tiếp nhận nó. Ngài không thể làm gì khác, bởi vì Ngài đã hứa điều đó. Hiểu không? Đừng yên nghĩ trên một cảm giác lúc này. Hãy yên nghĩ trên Lời Ngài. Hiểu không? Lời đã nói vậy.

274 “Ai nghe Lời Ta và tin vào Đấng đã sai Ta, thì được” thì hiện tại, “Sự sống đời đời, và sẽ không đến Sự phán xét, nhưng vượt khỏi sự chết mà đến Sự sống.” Đức Thánh Linh là một kinh nghiệm về việc được đầy đầy và kết thúc bằng quyền năng để phục vụ. Nhưng xưng tội và tiếp nhận Đấng Christ là phải có đức tin và sự xưng nhận của bạn, và cảm thấy tự do rằng Đức Chúa Trời đã tha thứ cho tội lỗi của bạn.

275 Và dựa trên cơ sở Lời Ngài, Ngài phán, “Không ai có thể đến, nếu Cha Ta không kéo người ấy trước.” Hiểu không? Vậy thì, Đức Chúa Trời đã kéo bạn, trước tiên. “Và kẻ sẽ đến với Ta, Ta sẽ không bỏ ra ngoài đâu.” Hiểu không? Hiểu không? Bạn—bạn đã nhận được nó. Điều duy nhất, bạn có...

276 Ngài—Ngài chết vì bạn. Tội lỗi của bạn đã được tha thứ, một ngàn chín trăm năm trước. Bạn chỉ đến bây giờ để chấp nhận những gì Ngài đã làm cho bạn. Hiểu không? Và bạn có tin rằng Ngài đã chết vì tội lỗi của bạn không? Bạn sẽ chấp nhận Ngài làm đấng giải hòa của bạn chứ? Nói cách khác, bạn chấp nhận Ngài, như Ngài đã gánh lấy tội lỗi của bạn.

277 Bạn sẽ vui mừng và cảm ơn Ngài vì đã gánh lấy tội lỗi của bạn chứ? Bạn tin rằng Ngài đã làm điều đó không? Thế thì, bạn chỉ cần giơ tay lên, nói, “Tôi tin rằng Ngài gánh lấy tội lỗi của tôi,” a-men, “gánh lấy tội lỗi của tôi.” Được rồi.

278 Bây giờ, bạn đang là người muốn phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh.

279 Nếu bạn chưa nhận phép báp-têm Cơ-đốc, một trong những người này ở đây sẽ thấy điều đó, rằng bạn nhận phép báp-têm Cơ-đốc.

280 “Nhưng bây giờ trong khi Phi-e-rơ nói những lời này, trước khi họ chịu phép báp-têm; trong khi Phi-e-rơ nói những lời này, thì Đức Thánh Linh đã giáng trên họ.” Tại sao? Tất cả họ đều ở dưới sự mong đợi. Bây giờ bạn đang trông đợi. Bây giờ bạn muốn điều gì đó mà sẽ—mà sẽ niêm phong bạn vào Vương quốc của Đức Chúa Trời, điều gì đó mà sẽ có thật đối với bạn. Bạn muốn nhận-... Các bạn có muốn nhận lãnh Đức Thánh Linh không, mỗi người trong số các bạn? Bạn không muốn nó sao? Chắc chắn, bạn muốn. Đó là sức mạnh giúp bạn tiếp tục. Hiểu không?

Họ nhóm nhau ở phòng cao,
Đang cầu nguyện trong Danh Ngài, thì...
Được báp-têm bằng Đức Thánh Linh,
Và quyền phép cho sự hầu việc đã đến.

281 Hiểu không? Ồ, đó là những gì bạn muốn bây giờ. Và bạn có thể có nó, ngay bây giờ. Nó dành cho bạn, ngay bây giờ.

282 Bây giờ, hỡi các anh em, hãy bước lên. Chúng ta hãy, bây giờ mọi người, và hãy đặt tay lên những anh em này, và cầu nguyện để họ nhận được Đức Thánh Linh. Đi lên ngay, các anh em. Đi thẳng lên.

283 Bây giờ, toàn thể hội chúng, hãy giơ tay lên nào, mọi người!...?...

284 Lạy Cha Thiên Thượng của chúng con, nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin đầy đầy mọi tấm lòng ở đây với phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh.

285 Hãy nhận lấy Đức Thánh Linh. Hãy nhận lấy Đức Thánh Linh, những người này ở đây đang đứng và chờ đợi Sự Hiện Diện và quyền năng của Đức Chúa Trời đến bao phủ đời sống của họ.

KÈN TRỐI TIẾNG KHÔNG RÕ RÀNG VIE63-0114

(A Trumpet Gives An Uncertain Sound)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Hai, ngày 14 tháng Giêng, năm 1963, tại Hội đồng Cơ-đốc ở Phoenix, Arizona, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org